

SA wasdee ctuary

Vol 61 : 2Q21

ฉบับที่ 61 ประจำไตรมาสที่ 3 ปี 2564

Sponsored by

Society of Actuaries of Thailand (SOAT)

WE ARE THE FIRST THAI ACTUARIAL CONSULTING FIRM

founded and managed by qualified Thai actuary.

At Team Excellence Consulting, an extensive expertise of our 3 senior FSAs with almost 100 years combined in experiences enables us to offer various actuarial consulting solutions upon business needs and regulatory requirements.

WHY CHOOSE US

- Independent advice
- Integration of actuarial fundamental & upgraded tools and technologies
- Extensive actuarial expertise and 25+ years experience of our senior FSA consultants
- True understanding of local needs
- Global actuarial consulting network – APACS/GLOBACS

CONNECT WITH US, SCAN HERE!

We are here to help you adapt to a changing insurance market and position your businesses for a better future success. **Contact us today!**

Suteam Pattaramalai
FSA, FSAT

Experienced in actuarial accounting by applying various actuarial valuation tools, methods and models in measurements required by several international Financial Reporting Standards e.g. IAS19, ASC715, IFRS13, IFRS2, IFRS15, IFRS17 etc. Only IAS19 service alone, Suteam certified more than 500 clients+ in the past 10 years.

Suchin Pongpuengpitack
FSA, FSAT

Appointed a Chief Actuary in a leading life insurance company in Thailand with more than 25 years of experience in valuation under various reporting basis (e.g. NPV, GPV, USGAAP, IFRS17, EV etc.), capital analysis and management and actuarial assumptions development.

Suwaphand Sangprakai
FSA, FSAT

Served as a Marketing and Business Actuary with experienced working with 6 international life insurance companies for 30 years in various actuarial and management roles, including pricing, valuation, capital management and actuarial related matters in operation, investment and senior management.

สวัสดีแอดซัวร์ ฉบับที่ 61 นี้ เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ IFRS17 โดยเฉพาะ เพราะบริษัทประกันภัยมากกว่าครึ่งได้เริ่มดำเนินการไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งเราจะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนแรกเป็นส่วนที่เน้นถึงบทบาทและ “หน้าที่” ของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยภายใต้ IFRS17” โดยตรง ซึ่งเป็นการเรียบเรียงจาก AAE Discussion Paper ของสมาคมคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งยุโรป ซึ่งชื่อหัวข้อภาษาอังกฤษว่า “Roles of Actuaries in Relation to IFRS17” โดยบทความนี้ได้ตีพิมพ์ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2563 ที่ผ่านมา ผมจึงขออนุญาตนำมาแปลเป็นภาษาไทยเพื่อถ่ายทอดมุมมองของทางฝั่งยุโรปที่มีต่อ IFRS17 ให้เห็นกันครับ

และเนื้อหาส่วนหลักของฉบับนี้คือเรื่อง “แนวปฏิบัติ และการตีความ TFRS17 สำหรับธุรกิจประกันวินาศภัยไทย” ซึ่งต้องการเขียนขึ้นในภาษาที่ทำให้ทุกคนเข้าใจได้ง่ายว่ามันเป็นอย่างไรและทำไมถึงมีแนวปฏิบัติเกิดขึ้น รวมถึงแนวปฏิบัติในเนื้อหาตอนต้นนั้นประเด็นสำคัญอยู่ตรงไหนบ้าง

จุดสังเกตอย่างหนึ่งคือ TFRS17 นั้นเป็นมาตรฐานรายงานทางการเงินที่เขียนขึ้นมาเป็น Principle-based นั่นก็หมายความว่า TFRS17 นั้นเป็นการเขียนหลักการโดยกว้างๆ ว่ามาตรฐานควรจะเป็นอย่างไร เพื่อให้แต่ละบริษัทได้นำไปตีความกันอีกทีหนึ่ง

โลกในยุคของ Principle-based จึงค่อนข้างแตกต่างกับโลกสมัยของ Rule-based อย่างสิ้นเชิง ซึ่งโลกของ Principle-based นั้น จะต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญ

Hello
from
Editor!

พิเชฐ เจียรธมณีทวีสิน (ทอมมี่)
บรรณาธิการ

เฉพาะด้านทั้งผู้กำกับและผู้ที่ต้องใช้งานมาตรฐานนี้ให้สามารถพูดคุยหรืออภิปรายกันได้ว่าจะอะไรคือสิ่งที่ตีความแล้วสอดคล้องตามมาตรฐาน

ทั้งนี้ การตีความ TFRS17 นี้ แต่ละธุรกิจก็สามารถเขียนแนวปฏิบัติ (Guidance Note) ออกมาให้เหมาะสมกับธุรกิจของตัวเองได้ โดยแนวปฏิบัตินี้ไม่ใช่คู่มือการทำงาน (Operating Manual) แต่เป็นเพียงแนวปฏิบัติในภาพรวมที่เป็นเหมือน Benchmark หรือแนวทางตั้งต้นให้ธุรกิจได้เลือกใช้ ซึ่งถ้าแต่ละบริษัทต้องการตีความที่แตกต่างกันออกไปเนื่องจากบริบทที่เฉพาะของตัวเอง ก็ยังสามารถทำได้อยู่เช่นกัน เพราะว่าเป็น Principle-based ไม่ใช่ Rule-based อีกต่อไป

วารสารฉบับนี้ มีไว้เพื่อให้ “สมาชิกของสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัย” และ “บุคคลทั่วไป” ที่สนใจเรื่องราวความรู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบการเงินของสวัสดิการในสังคม ซึ่งสามารถดาวน์โหลดสวัสดีแอดซัวร์ย้อนหลังได้ที่ www.soat.or.th

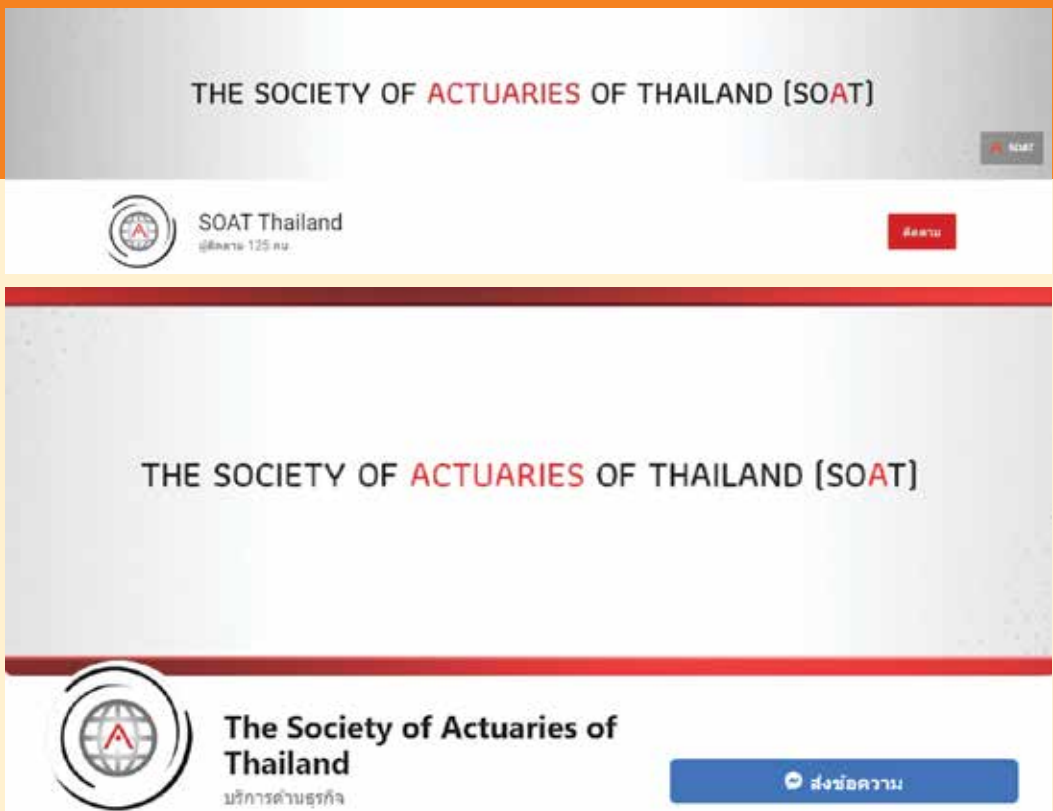
CONTENTS

ฉบับที่ 61/2564

- 04 - ก้าวไปกับสมาคมแอดซัวร์ไทย
- 08 - หน้าที่ของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยภายใต้ IFRS17
- 18 - แนวปฏิบัติและการตีความ TFRS17 สำหรับธุรกิจประกันวินาศภัยไทย

ก้าวไปกับ สมาคมแอกชูวรีไทย

สมาคมนักคณิตศาสตร์ฯ อาจจะขอฝากให้พี่น้องชาวแอกชูวรี เข้าไปกดติดตาม YouTube Channel ที่ “SOAT Thailand” และกดไลก์แฟนเพจ “The Society of Actuaries of Thailand” เพื่อติดตามข่าวสารต่าง ๆ ของสมาคมฯ

ผลการดำเนินงานคณะกรรมการสมาคมฯ

1. คุณนิติพงษ์ ปรีชญานิมิต อุปนายกสมาคมฯ เข้าร่วมงานการอภิปรายแบบโต๊ะกลม (Roundtable discussion) เรื่อง ยุทธศาสตร์การรับมือและฟื้นฟูธุรกิจประกันภัยท่ามกลางวิกฤติการณ์ COVID-19 โครงการศึกษาผลกระทบของธุรกิจประกันภัยไทยจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และศึกษารูปแบบการดำเนินธุรกิจและทิศทางและรูปแบบการกำกับดูแลตลอดจนการส่งเสริมธุรกิจประกันภัยที่เหมาะสม จัดโดย สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ในวันจันทร์ที่ 24 พฤษภาคม 2564 เวลา 10.00 - 12.00 น. ผ่านการอภิปรายออนไลน์ผ่านทางโปรแกรม Microsoft Teams (การจัดอภิปรายในรูปแบบภาษาอังกฤษ)

2. คุณพิเชฐ เจียรมณีทวีสิน นายกสสมาคมฯ และคุณนิติพงษ์ ปรัชญานิमित อุปนายกสมาคมฯ และคุณธัญนพ เหล่าสุขศรีงาม เข้าร่วมประชุมคณะทำงานเพื่อพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงานด้านคณิตศาสตร์ประจำปี ครั้งที่ 2/2564 จัดโดย สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ในวันพฤหัสบดีที่ 24 มิถุนายน 2564 เวลา 13.00 - 15.00 น. ทางออนไลน์ผ่านทางโปรแกรม Microsoft Teams

.....

3. คุณพิเชฐ เจียรมณีทวีสิน นายกสสมาคมฯ และคุณนิติพงษ์ ปรัชญานิमित อุปนายกสมาคมฯ และคุณธัญนพ เหล่าสุขศรีงาม เข้าร่วมประชุมคณะทำงานเพื่อพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงานด้านคณิตศาสตร์ประจำปี ครั้งที่ 3/2564 จัดโดย สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ในวันศุกร์ที่ 6 สิงหาคม 2564 เวลา 13.30 - 15.30 น. ทางออนไลน์ผ่านทางโปรแกรม Microsoft Teams

.....

4. คุณนิติพงษ์ ปรัชญานิमित อุปนายกสมาคมฯ เป็นตัวแทนกล่าวเปิดงาน Thailand Candidates Virtual Networking Event ที่สมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย (SOAT) ร่วมกับสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งสหรัฐอเมริกา (SOA) โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นสมาชิก และผู้ที่สนใจ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ความรู้ในด้านประสบการณ์การสอบ เคล็ดลัดบในการสอบ และประสบการณ์การทำงานในภาคธุรกิจประกันชีวิต และภาคธุรกิจประกันวินาศภัย ในวันที่ 16 สิงหาคม 2564 เวลา 17.00 - 18.30 น. ผ่านทางโปรแกรม Zoom (ภาษาไทย)

.....

5. คุณนิติพงษ์ ปรัชญานิमित อุปนายกสมาคมฯ และดร.ปิยวดี โชวิฑูรกิจ เลขาธิการสมาคมฯ เข้าร่วมการประชุมสภาธุรกิจประกันภัยไทย ครั้งที่ 1/2564-2566 ในวันที่ 17 สิงหาคม 2564 เวลา 13.30 - 15.30 น. ผ่านทางโปรแกรม Google Meet

.....

6. คุณนิติพงษ์ ปรัชญานิमित อุปนายกสมาคมฯ เป็นตัวแทนกล่าวเปิดงาน Thailand Members Virtual Networking Event ที่สมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย (SOAT) ร่วมกับสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งสหรัฐอเมริกา (SOA) โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นสมาชิก และผู้ที่สนใจ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ความรู้ในด้าน IFRS17 Implementation in Thailand Sector ในวันที่ 18 สิงหาคม 2564 เวลา 17.00 - 18.30 น. ผ่านทางโปรแกรม Zoom (ภาษาอังกฤษ)

.....

ประชาสัมพันธ์

สมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย ร่วมงานกับ The Institute & Faculty of Actuaries, Actuarial Institute Australia และ Society of Actuaries จัดสัมมนา Joint Regional Seminar 2021 (JRS 2021) ในหัวข้อหลัก “The Post-pandemic Actuarial World” ซึ่งรูปแบบงานเป็นสัมมนาออนไลน์ จัดขึ้น 2 วัน คือ วันพุธที่ 8 กันยายน 2564 เวลา 12.45 - 16.30 น. และ วันพฤหัสบดีที่ 23 กันยายน 2564 เวลา 13.00 - 17.00 น. ซึ่งทางสมาคมฯ ได้เชิญวิทยากรทั้งในและนอกประเทศมาบรรยายเพื่อให้ความรู้ในงานสัมมนาครั้งนี้ โดยมีหัวข้อที่น่าสนใจ ดังนี้

วันเวลา: Hong Kong: Wednesday 8th September 2021, 12.45 - 16.30

Some key topics in the Hong Kong JRS are:

- ❖ Artificial Intelligence: Approaching the Next Frontier of Life Insurance (by Deloitte)
- ❖ Is Increasing Lung Cancer in Young Females an Emerging Risk for Life Insurance? (by Swiss Re)
- ❖ What Makes a Happy Customer? (by SCOR Global Life)

JRS Bangkok Local Programme (Virtual Seminar)
23 September 2021

Brought to you by Sponsors

 Swiss Re **中国再保险 CHINA RE**

SRX Time	Topic
13:00-13:20	Registration
13:20-13:25	Welcome Remarks
13:25-14:05	Beyond Pandemic: The Road Ahead for Product Innovation in Thailand Jeyaretnam Nal, Life and Health Underwriter Team Lead, Swiss Re
14:05-14:45	Looking Forward to the Future of Thai Insurance Industry: Regulatory Perspectives Linking to the Growing Needs for Health Protection Chayasee Kerdpholwong, Ph.D., Assistant Secretary General, Office of Insurance Commission Chansak Pittawat, Director, Capital and Solvency Supervision, Office of Insurance Commission
14:45-14:55	Break
14:55-15:35	Uncertainty in Economic Conditions in Post-Covid World Nicholas Miller Smith, Research Director, Moody's Analytics
15:35-16:15	Development of Chinese Specialty Drug Insurance Ryan Tian, Senior Manager, Business Development, China Reinsurance Co
16:15-16:55	Augmenting Underwriting and Claims with AI Lee Barton, Chief Analytics Officer, Munich Re
16:55-17:00	Closing Remarks

4 © 2021 European Insurance JRS

Regional Programme (Virtual Seminar via Zoom)
8 September 2021

SRX Time	Topic
12:45-13:00	Registration
13:00-13:05	Opening Remarks
13:05-13:50	Artificial Intelligence: Approaching the Next Frontier of Life Insurance Ross Moore, Director, Deloitte Thomas Che, Data Science Senior Consultant, Deloitte
13:50-14:40	Is Increasing Lung Cancer in Young Females an Emerging Risk for Life Insurance? Dr David Lu, Area Chief Medical Officer, Swiss Re
14:45-15:30	What Makes a Happy Customer? Louis Lee, Partner, Deloitte Rebecca Zhang, Head of Regional Partnerships at South Asia, SCOR Global Life
15:35-16:20	What can Asian Insurance Markets Learn from European Sustainable Investment Practice? Richard Roberts, Global Insurance Investment Director, Aberdeen Standard Investments
16:20-16:30	Closing Remarks

5 © 2021 European Insurance JRS

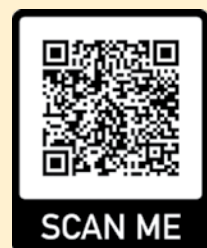
- ❖ What can Asian Insurance Markets Learn from European Sustainable Investment Practice? (by Aberdeen Standard Investments)

วันเวลา: Bangkok: Thursday 23rd September 2021, 13.00 - 17.00

Some key topics in the Bangkok JRS are:

- ❖ Beyond Pandemic: The Road Ahead for Product Innovation in Thailand (by Swiss Re)
- ❖ Looking Forward to the Future of Thai Insurance Industry: Regulatory Perspectives Linking to the Growing Needs for Health Protection (by Office of Insurance Commission)
- ❖ Uncertainty in Economic Conditions in Post-Covid World (by Moody's Analytics)
- ❖ Development of Chinese Specialty Drug Insurance (by China Reinsurance Co)
- ❖ Augmenting Underwriting and Claims with AI (by Munich Re)

สำหรับผู้สนใจเข้าร่วมสัมมนา Joint Regional Seminar 2021 สามารถลงทะเบียนออนไลน์ได้โดยสแกน QR Code ด้านข้างนี้

Link: <https://soat.or.th/en/seminar/joint-regional-seminar-2021/196>

หน้าที่ของนักคณิตศาสตร์ ประกันภัยภายใต้ IFRS 17

Credit : AAE Discussion paper - Roles of Actuaries
in relation to IFRS17

แปลและเรียบเรียงโดย - อาจารย์ทอมมี่ (พีเชษฐ เจริญธรรมนิหะลิณ) บริษัท แอควิวริเอล บิสซิเนส โซลูชั่น (ABS)

พอดีผมได้ไปอ่านเจอบทความต่างประเทศที่น่าสนใจขอยุ่บทความหนึ่ง ซึ่งเป็น AAE Discussion paper ของ สมาคมคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งยุโรป ซึ่งมีชื่อหัวข้อภาษาอังกฤษ ว่า “Roles of Actuaries in relation to IFRS17” ซึ่งได้ตีพิมพ์ในเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2563 ที่ผ่านมา ผมจึงขออนุญาตนำมาแปลเป็นภาษาไทยเพื่อถ่ายทอดมุมมองของทางฝั่งยุโรปที่มีต่อ IFRS 17 ให้เห็นกันครับ

หวังว่าบทความนี้จะจะเป็นบทความ TFRS17 ที่เรียบเรียงขึ้นสำหรับคนไทยอีกเรื่องหนึ่ง และให้มุมมองและประโยชน์ทั้งต่อนักคณิตศาสตร์ประกันภัย นักบัญชีผู้สอบบัญชี และผู้บริหารของบริษัทประกันภัย รวมถึงนักวิเคราะห์และนักลงทุนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันภัยครับ

บทคัดย่อ

Actuarial Association of Europe (AAE) สมาคมคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งยุโรปได้ยอมรับแนวโน้มต่างๆในการปรับปรุงที่กำหนดโดยมาตรฐาน IFRS 17 อย่างไรก็ตาม AAE ตระหนักถึงความซับซ้อนในระบบใหม่และการเรียกร้องสำหรับบทบาทที่โดดเด่นของนัก

คณิตศาสตร์ประกันภัยทั้งในหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตาม IFRS 17 และผู้ตรวจสอบบัญชีด้านการประกัน

IFRS 17 มีช่องว่างมากสำหรับการตีความและความไม่สอดคล้องกันในสมมติฐานและกระบวนการวิธีระหว่างบริษัทต่างๆ AAE สังเกตว่าวิธีหนึ่งในการจัดการกับความซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับหลักการและการรักษาแนวทางให้สอดคล้องกลมกลืนกันมากขึ้น คือ การสนับสนุนให้ใช้วิธีการมาตรฐานและหลักการคณิตศาสตร์ประกันภัยซึ่งดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านการศึกษาและประสบการณ์ในการประเมินมูลค่าหนี้สินประกันภัย

ดังนั้น AAE เชื่อว่านักคณิตศาสตร์ประกัน

ภัยสามารถและควรจะต้องมีหน้าที่ในการจัดทำบัญชี IFRS 17 ให้กับบริษัทประกันภัย และการมีส่วนร่วมของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในลักษณะนี้จะเพิ่มความเป็นมืออาชีพและความสม่ำเสมอในการประเมินมูลค่าหนี้สินประกันภัยภายใต้ IFRS 17 AAE ยังเชื่อว่า ควรกำหนดบทบาทดังกล่าวให้เป็นส่วนหนึ่งของกรอบการกำกับดูแลด้านการบัญชี (Accounting Regulatory framework) สำหรับบริษัทประกันภัย

ในการพิจารณาการตรวจสอบบัญชี IFRS 17 AAE ตระหนักถึงบทบาทและความรับผิดชอบของผู้ตรวจสอบบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการจัดเตรียมและการตรวจสอบงบการเงิน AAE จึงเสนอที่จะร่วมมือกับวิชาชีพการตรวจสอบเพื่อกำหนดกรอบทางกฎหมายที่ดีที่สุดสำหรับนักคณิตศาสตร์ประกันภัยและผู้สอบบัญชีที่จะร่วมมือกัน โดยผู้สอบบัญชีจะต้องมีส่วนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านคณิตศาสตร์ประกันภัยในการตรวจสอบหนี้สินประกันภัย IFRS 17

AAE คาดหวังว่าข้อเสนอเหล่านี้จะนำไปสู่ความสอดคล้องในวิธีการและการตีความซึ่งจะสนับสนุนจุดมุ่งหมายสำคัญบางประการของมาตรฐาน IFRS 17 AAE พร้อมทั้งจะขยายข้อเสนอเหล่านี้ รวมทั้งกำหนดกรอบการทำงานเพิ่มเติมที่อาจนำไปใช้กับบทบาทที่จำเป็นของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในการจัดเตรียมและตรวจประเมินและพิจารณาการศึกษาและมาตรฐานเพิ่มเติมที่อาจเป็นประโยชน์ต่อสมาชิก

AAE ได้ยอมรับแง่มุมต่างๆ ในการปรับปรุงที่กำหนดโดยมาตรฐาน IFRS 17 ซึ่งประกอบไปด้วย ความสอดคล้องของตลาด (Market consistency), ค่าเผื่อความเสี่ยง (Allowance for risk), ความสอดคล้องและการเปรียบเทียบในบัญชีของบริษัทประกันภัยและประกันภัยต่อต่างๆ และการรับรู้ผลกำไรที่สอดคล้องกับรายได้พื้นฐาน อย่างไรก็ตาม AAE ตระหนักถึงความซับซ้อนในระบบใหม่และการเรียกร้องสำหรับบทบาทที่โดดเด่นของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยทั้งในหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตาม IFRS 17 และผู้ตรวจสอบบัญชีด้านการประกัน

ตามที่ได้รับรู้ไว้ก่อนหน้านี้นี้ IFRS 17 มีช่องว่างมากสำหรับการตีความและความไม่สอดคล้องกันในสมมติฐานและกระบวนการวิเคราะห์ของบริษัทต่างๆ โดยมีองค์ประกอบ เช่น

- เบี้ยประกันภัยสภาพคล่อง (Illiquidity premium)
- อัตราคิดลด (Discount rates)
- ขอบเขตของสัญญา (Contract boundaries)
- กำไรขั้นต้นจากการให้บริการตามสัญญา (Contractual Service Margin: CSM)
- การทดสอบสัญญาที่สร้างภาระและการจัดสรรส่วนขาดทุน (Onerous contracts test and allocation of loss)
- การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง (Transition treatment)
- หน่วยความคุ้มครอง (Coverage units)
- ค่าปรับปรุงความเสี่ยง (Risk adjustments)
- การจัดสรรต้นทุนและการเลื่อนเวลา (Cost allocation and deferral)
- การปฏิบัติทางธุรกิจร่วมกัน (Mutual business treatment)
- การใช้ Premium Allocation Approach (PAA) และ
- แนวทางรายได้เบ็ดเสร็จอื่นๆ (Other Comprehensive Income: OCI)

ช่องในการตีความนี้ อาจนำไปสู่วิธีการที่แตกต่างกัน ซึ่งใช้กับพารามิเตอร์ที่แตกต่างกันออกไปในหลายบริษัท เมื่อไม่มีการประยุกต์ใช้แนวทางที่สอดคล้องกันจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ที่มีคุณสมบัติผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรีในด้านนี้และสามารถนำมามาตรฐานมาปฏิบัติได้ AAE สังเกตว่าวิธีหนึ่งในการจัดการกับความซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับหลักการและการรักษาแนวทางให้สอดคล้องกลมกลืนกันมากขึ้น คือ การสนับสนุนให้ใช้วิธีการมาตรฐานและหลักการคณิตศาสตร์ประกันภัยซึ่งดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรีในการประเมินมูลค่าหนี้สินประกันภัย

AAE เชื่อว่านักคณิตศาสตร์ประกันภัยจะเป็นศูนย์กลางในการจัดทำบัญชี IFRS 17 สิ่งนี้เกิดขึ้นกับบริษัทส่วนใหญ่ ที่นักคณิตศาสตร์ประกันภัยอยู่ในตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานและนำมาตราฐานมาใช้ เป็นผลให้ AAE เชื่อว่านักคณิตศาสตร์ประกันภัยควรต้องมีบทบาทตามกฎหมายในการ (ก) การจัดเตรียมและ (ข) การตรวจสอบบัญชีภายใต้ IFRS 17 เราคาดหวังว่าสิ่งนี้จะนำไปสู่ความสอดคล้องในวิธีการและการตีความซึ่งจะสนับสนุนจุดมุ่งหมายหลักบางประการของมาตรฐานนี้

ในปี 2018 AAE ได้สรุปคำแนะนำสั้น ๆ สองข้อที่อธิบายถึงภาระหน้าที่ของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในการมองเห็นบทบาทตามกฎหมายดังกล่าว

ก. ภาระผูกพันในการดำเนินการของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในบริษัท

ในมุมมองของเรา เพื่อให้ฝ่ายบริหารจัดการของบริษัทประกันภัยมีความเข้าใจในการทำงานของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับ IFRS 17 นักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่รับผิดชอบงานควรจะต้องเตรียมรายงานภายในต่อผู้บริหารของบริษัทประกันภัยโดยครอบคลุมวิธีการที่ประยุกต์ใช้เป็นอย่างน้อย, สมมติฐานที่ใช้, ข้อมูลที่ใช้, การระบุการใช้ดุลยพินิจที่ใช้, และผลลัพธ์ที่รวมการวิเคราะห์ความอ่อนไหว (Sensitivity) ทั้งนี้ รายงานควรระบุด้วยว่าข้อมูลส่วนไหนที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ

ข. ภาระผูกพันในการดำเนินการของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในฐานะผู้ตรวจสอบ

นอกจากนี้ ในการตัดสินใจและการหาข้อสรุปเพื่อ

ดำเนินการตรวจสอบงบการเงินที่จัดทำขึ้นภายใต้ IFRS 17 ผู้สอบบัญชีควรจะต้องมีรายงานที่จัดทำโดยผู้เชี่ยวชาญด้านคณิตศาสตร์ประกันภัย เพื่อให้แน่ใจว่าลักษณะและความซับซ้อนของผลงานด้านคณิตศาสตร์ประกันภัยถูกสะท้อนให้เห็นในงานตรวจสอบอย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้ รายงานควรสอดคล้องกับข้อกำหนดของผู้สอบบัญชีและควรครอบคลุมอย่างน้อยที่สุดตามที่กล่าวถึงภายใต้ (ก) ข้างต้น

ในขณะที่กระบวนการรับรองในสหภาพยุโรปใกล้เข้ามา AAE จะพัฒนาข้อเสนอของตนเพื่อระบุรายละเอียดเพิ่มเติม รวมถึงจะกล่าวถึงความหมายของบทบาทในทางปฏิบัติ และผลกระทบต่อการดำเนินงานของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยทั้งในฐานะผู้จัดเตรียมและการร่วมมือกับผู้ตรวจสอบบัญชี

บทความนี้กล่าวถึง บทบาทตามกฎหมายของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่รองรับ IFRS 17 ในสหภาพยุโรป ภายใต้หัวข้อต่อไปนี้:

- งานของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยคืออะไร?
- ความรับผิดชอบของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยคืออะไร?
- มาตรฐานและข้อบังคับใดกำหนดบทบาท?
- นักคณิตศาสตร์ประกันภัยคนใดมีบทบาทเหล่านี้?
- นักคณิตศาสตร์ประกันภัยต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดอะไรบ้าง?

สำหรับแต่ละบทบาทที่เสนอไปสองส่วน บทความต่อไปนี้จะตอบคำถามเหล่านี้

▶ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยในบริษัท (The Actuary in the insurance company)

ในหลายๆแง่มุม การประเมินมูลค่าหนี้สินประกันภัยของ IFRS 17 มีความคล้ายกับวิธีการและสมมติฐานที่ใช้ในการคำนวณข้อกำหนดของ Solvency II (คล้ายคลึงกับลักษณะการกำกับของประเทศไทยในปัจจุบัน ซึ่งคือ RBC2) แม้จะมีความแตกต่างทางเทคนิค แต่บริษัทส่วนใหญ่ก็พยายามที่จะประสานหลักการ คำจำกัดความ และ

เทคนิคการคำนวณ ให้สัมพันธ์กัน

บทบาทตามกฎหมายสำหรับนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับ IFRS 17 ในบริษัทประกันภัยอาจถูกดึงมาจากข้อบังคับใน Solvency II ที่มีอยู่ หลายประเทศที่อยู่ภายใต้ Solvency II ได้ดำเนินการเพิ่มเติม

และกำหนดข้อกำหนดทางกฎหมายเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายคณิตศาสตร์ประกันภัย รวมถึงการทบทวนการทำงานของฝ่ายนี้ ยกตัวอย่างเช่น Head of Actuarial Function เป็นบทบาทตามกฎหมายในไอร์แลนด์และสเปน และเจ้าของบริษัทจะต้องแสดงความคิดเห็นและออกรายงานเกี่ยวกับข้อกำหนดทางเทคนิคทุกปี

นอกจากนี้บทบาทตามกฎหมายของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับการแต่งตั้งยังมีอยู่ในเขตอำนาจศาลบางแห่ง

เป้าหมายของเราในบทความนี้ คือ การมุ่งเน้นไปที่บทบาทของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับการรายงานความรับผิดชอบต่างๆภายใต้ IFRS 17 เราจะหารือเกี่ยวกับการทำงานร่วมกันและการหาแรงบันดาลใจจากบทบาทตามกฎหมายอื่น ๆ ที่มีอยู่ของนักคณิตศาสตร์ประกันภัย แต่เราไม่ได้มีเจตนาที่จะแนะนำการเปลี่ยนแปลงหรือเพื่อรวมบทบาทเหล่านี้เข้าด้วยกัน

นอกจากนี้ เรายังคิดว่า Solvency II Directive จำเป็นต้องมีนักคณิตศาสตร์ประกันภัยเพื่อวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแล และเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานอื่นๆ

ในการหารือนี้ เราขอแนะนำคำว่า “Reporting Actuary” ในส่วนนี้ เพื่ออธิบายบทบาทตามกฎหมายของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในการรายงานของบริษัทภายใต้ IFRS 17

• หน้าที่งาน (The Task)

ปัจจุบัน กรอบการกำกับดูแล Solvency II กำหนดให้มีฝ่ายคณิตศาสตร์ประกันภัยและผู้รับผิดชอบหน้าที่หลักในการประสานงานและควบคุมการคำนวณในส่วนของการกำหนดทางเทคนิคที่ใช้

สำหรับการคำนวณเงินกองทุนและประเมินความสามารถในการชำระหนี้ได้ของบริษัท ตลอดจนงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยง การพิจารณาประกันภัย และการประกันภัยต่อ

ผลลัพธ์ของกระบวนการรายงานทางการเงิน IFRS 17 คาดว่าจะได้มาตามสมมติฐานที่คล้ายคลึงกันในการคำนวณ Solvency II สมมติฐานเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อผลลัพท์และมีความสำคัญสำหรับนักลงทุนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆในการกำหนดหลักพื้นฐานสำหรับกำไร เงินปันผล การประเมินมูลค่าของบริษัท และมาตรการที่สำคัญอื่นๆ

ดังนั้น การวัดมูลค่าหนี้สินประกันภัยสำหรับ IFRS 17 จึงมีความสำคัญมากต่อบริษัทในการจัดเตรียมบัญชี IFRS 17 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เราพิจารณาว่า Reporting Actuary สามารถเพิ่มมูลค่า คุณภาพ และความสม่ำเสมอให้กับกระบวนการ โดย

- มีความรับผิดชอบตามกฎหมายในการเตรียมการวัดผลหนี้สินประกันภัย และ
- ให้ความมั่นใจแก่ฝ่ายบริหารและคณะกรรมการเกี่ยวกับสมมติฐาน พารามิเตอร์และวิธีการที่ใช้

เราจึงเสนอว่าควรนำ Reporting Actuary มาใช้ในยุโรป ให้เป็นบทบาทที่จำเป็นในการจัดทำบัญชีของ IFRS 17

นอกจากนี้ เรายังเสนอว่า ความรับผิดชอบของ Reporting Actuary และ Solvency II ควรถูกมอบหมายให้กับบุคคลสองคนที่แตกต่างกันภายในบริษัท และสองคนนั้นควรมีภาระผูกพันร่วมกันเพื่อให้แน่ใจว่าพารามิเตอร์สมมติฐานและวิธีการที่ใช้ในการคำนวณที่แตกต่างกันนั้น มีความสอดคล้องกันและกลมกลืนให้ได้มากที่สุด

● **หน่วยงานในการจัดทำรายงาน IFRS 17 (Entities Preparing IFRS 17 Reports)**

ระเบียบ (EC) เลขที่ 1606/20027 ของรัฐสภายุโรประบุหน่วยงานที่ต้อง (ข้อ 4) หรือสามารถ (ข้อ 5) เตรียมบัญชีรวม IFRS หน่วยงานที่จัดทำบัญชีรวมและต้องใช้ IFRS 17 อาจมีบริษัทประกันภัยหลายแห่งหรือหลายสาขาในหลายประเทศ ดังนั้น หน่วยงานเหล่านั้นจึงมีแนวโน้มที่จะมีฝ่ายคณิตศาสตร์ประกันภัย และ/หรือ Reporting Actuary ในบริษัทย่อยต่างๆ

ความรับผิดชอบในระดับกลุ่มสำหรับการจัดทำบัญชี IFRS คาดว่าจะอยู่ในการทำงานส่วนกลางในกลุ่มใดๆ โดยปกติจะอยู่ในแผนกการเงินของกลุ่ม ซึ่งหัวหน้ามักจะเป็นกลุ่ม CFO โดยอาจเป็นกรณีที่ไม่ใช่ฝ่ายคณิตศาสตร์ประกันภัยแบบกลุ่ม สำหรับการรายงาน IFRS 17 เราขอเสนอว่า Reporting Actuary ในระดับกลุ่มควรมีข้อกำหนดในการมีภาพรวมของแนวทางที่นำมาใช้ทั่วทั้งกลุ่ม และในการตรวจสอบและรายงานต่อคณะกรรมการกลุ่มภายใต้ IFRS 17 ซึ่งทั้งหมดนี้อาจเป็นส่วนเพิ่มเติมของ Reporting Actuary ในระดับบริษัทย่อย (ขึ้นอยู่กับการพิจารณาสัดส่วน)

● **สัดส่วน (Proportionality)**

Reporting Actuary จะตอบสนองหน้าที่ที่ไม่ได้กำหนดไว้โดยตรงในกรอบ Solvency II อย่างไรก็ตามตามที่ได้กำหนดความหมายไว้ ฝ่ายคณิตศาสตร์ประกันภัยเป็นแนวป้องกันชั้นที่สอง (Second line of defense) เมื่อเปรียบเทียบกับ Reporting Actuary ตามที่เสนอจะเป็นแนวป้องกันชั้นแรก (First line of defense) ซึ่งมีหน้าที่

รับผิดชอบในการจัดเตรียมและดำเนินการคำนวณหนี้สินการประกันภัยสำหรับวัตถุประสงค์ทางบัญชี

อย่างไรก็ตาม การใช้ฝ่ายคณิตศาสตร์ประกันภัยภายใต้ Solvency II แตกต่างกันในแต่ละบริษัท เนื่องจากสัดส่วนและวิธีการที่ Solvency II ดำเนินการในท้องถิ่นซึ่งมักจะขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกันในแต่ละเขตอำนาจ

ในบริษัทขนาดเล็กที่มีสายธุรกิจเรียบง่าย เรามักจะเห็นศูนย์ความสามารถทางคณิตศาสตร์ประกันภัย (Actuarial Competence Centre) เพียงหนึ่งเดียว และการแยกระหว่างแนวป้องกันชั้นแรกและชั้นที่สองภายใต้ Solvency II อาจไม่มีความแตกต่างกันในองค์กร ในการจัดการแบบนี้ แผนกคณิตศาสตร์ประกันภัยจะรับผิดชอบทั้งการจัดเตรียมและการควบคุมข้อกำหนดทางเทคนิคโดยใช้ “หลักการสี่ตา (Four eyes principle)”

ในหน่วยงานขนาดใหญ่ที่มีรูปแบบธุรกิจที่ซับซ้อนมากขึ้น ฝ่ายคณิตศาสตร์ประกันภัยภายใต้ Solvency II มักเป็นแนวป้องกันชั้นที่สอง โดยมีโครงสร้างองค์กรแยกกัน

เมื่อพิจารณาตามสัดส่วนและเพื่อหลีกเลี่ยงความซับซ้อนที่ไม่จำเป็น AAE มองเห็นถึงบทบาทและความรับผิดชอบเฉพาะของ Reporting Actuary ว่าอาจถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้รับผิดชอบงานด้านคณิตศาสตร์ประกันภัยภายใต้ Solvency II อย่างน้อยก็สำหรับบริษัทขนาดเล็กที่มีสายธุรกิจที่เรียบง่าย

● **ความรับผิดชอบ (The Responsibility)**

คณะกรรมการของบริษัทประกันภัยหรือกลุ่มบริษัทที่มีความรับผิดชอบโดยรวมต่องบการเงินของ IFRS และ Solvency II ดังนั้น AAE จึงแนะนำว่าคณะกรรมการควรรับผิดชอบในการแต่งตั้ง Reporting Actuary เพื่อให้แน่ใจว่าทักษะทางคณิตศาสตร์ประกันภัยจะเพียงพอในการจัดทำงบการเงินของบริษัทประกันภัย

ในส่วนของความรับผิดชอบ Reporting Actuary ครอบงำงานต่อคณะกรรมการและควรจัดทำรายงานคณิตศาสตร์ประกันภัยภายในเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อสนับสนุนงบการเงิน ซึ่งครอบคลุมส่วนประกอบ ดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย

- วิธีการประยุกต์
- สมมติฐานที่ใช้
- ข้อมูลที่ใช้
- การระบุการตัดสินใจที่ใช้
- ผลลัพธ์ที่รวมความอ่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับการประเมินมูลค่าหนี้สินประกันภัยและความเสี่ยงที่เป็นสาระสำคัญ
- ความไม่แน่นอน
- ข้อจำกัดและคำแนะนำ

ในการดำเนินความรับผิดชอบนี้ Reporting Actuary มีแนวโน้มที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับนักคณิตศาสตร์ประกันภัยคนอื่นๆ ที่ทำงานในด้านต่างๆ ของการจัดทำงบการเงิน ซึ่งมันจะเป็นประโยชน์สำหรับคณะกรรมการในการเข้าถึงรายงานฉบับเดียวซึ่งสามารถนำทุกด้านมารวมกันและให้ความมั่นใจเกี่ยวกับความสอดคล้องของแนวทางและการควบคุมบนสายงานที่ต้องการ

ส่วนสำคัญของงานของ Reporting Actuary คือการจัดทำรายงานต่อกรรมการ โดยประกอบไปด้วยแนวทางที่ใช้ในการคำนวณองค์ประกอบด้านคณิตศาสตร์ประกันภัยของบัญชี IFRS 17 และข้อสมมติฐานที่เป็นสาระสำคัญที่ใช้ ซึ่งอาจจะเจาะจงโดยเฉพาะในเหตุผลสำหรับ

การเบี่ยงเบนจากสมมติฐานและวิธีการที่ใช้ในการคำนวณ Solvency II

ในแง่นี้ การประสานงานกับฝ่ายคณิตศาสตร์ประกันภัยภายใต้ Solvency II จะมีความสำคัญกับบริษัทในการจัดทำ

- การวิเคราะห์การเชื่อมโยงจาก IFRS 17 ถึงหนี้สินของ Solvency II (Bridging Analysis) และ
- การวิเคราะห์การเคลื่อนไหวจากช่วงเวลาหนึ่ง (Movement Analysis)

นอกจากนี้ Reporting Actuary ควรแนะนำการเปิดเผยข้อมูลที่เหมาะสมสำหรับองค์ประกอบที่สำคัญของบัญชี IFRS 17 ด้วย

กลุ่มการเงินอาจต้องรายงานหนึ่งในระดับบริษัทและระดับกลุ่ม สิ่งนี้อาจนำไปสู่การใช้วิธีการและสมมติฐานที่แตกต่างกัน ในสถานการณ์นี้ Group Reporting Actuary ควรติดต่อประสานงานกับ Reporting Actuary อื่นๆ เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลและสมมติฐานมีความสอดคล้องกัน แม้ว่าโปรไฟล์ของแต่ละบริษัทต้องการตัวเลขที่แตกต่างกันในการคำนวณ

● **ระเบียบข้อบังคับ (Regulation)**

AAE แนะนำว่างานและความรับผิดชอบของ Reporting Actuary ควรกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของกรอบการกำกับบัญชีสำหรับบริษัทประกันภัยและกลุ่มภายใต้ IFRS 17

AAE คาดการณ์ว่ากรอบการกำกับนี้อาจจะถูกกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการรับรอง IFRS 17 ของสหภาพยุโรป

● **ข้อกำหนดของนักคณิตศาสตร์ประกันภัย (The Requirements of The Actuary)**
.....

อ้างอิงข้อบังคับของ Solvency II ข้อกำหนดอย่างน้อย

ของ Reporting Actuary คือ ข้อกำหนด Solvency II 'Fit and proper'

นอกเหนือจากคุณสมบัติ 'Fit and proper' แล้ว คุณสมบัติที่จำเป็นของ Reporting Actuary คือ ความสามารถที่ใกล้เคียงหรือเทียบเท่าคุณสมบัติของ "A Fully Qualified Actuary" ตามที่กำหนดโดย AAE และสมาคมสมาชิก

▶ **นักคณิตศาสตร์ประกันภัยในฐานะส่วนหนึ่งของกระบวนการตรวจสอบ (The Actuary as part of the Audit Process)**
.....

ในการตรวจสอบการประเมินมูลค่าหนี้สินการประกันภัยภายใต้ IFRS 17 ผู้สอบบัญชีต้องใช้ทักษะเฉพาะตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะทางคณิตศาสตร์ประกันภัย

วิชาชีพตรวจสอบบัญชีได้พัฒนามาตรฐานสากลในการตรวจสอบบัญชี ทั้งการประมาณการและการประเมินมูลค่าตาม Professional Judgements (ซึ่งคือ ISA 540) และมาตรฐานสำหรับการใช้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านอื่นมาใช้ในกระบวนการตรวจสอบ(ซึ่งคือ ISA 620)

นอกจากนี้ เราสังเกตว่า ในกรณีของการตรวจสอบการทำประกันภัย Directive 2006/43/EC [มีผลบังคับ] ที่เกี่ยวกับผู้สอบบัญชีและหน้าที่ของเขา ได้อ้างถึงคำสั่งสภาที่ 91/674 / EEC แล้ว [มีผลบังคับใช้] ซึ่งคำสั่งนี้เกี่ยวกับนักคณิตศาสตร์ประกันภัยและหน้าที่ของเขา

ปัจจุบัน ถือว่าเป็นเรื่องปกติที่ผู้ตรวจสอบบัญชีจะใช้ผู้เชี่ยวชาญด้านคณิตศาสตร์ประกันภัยในการตรวจสอบหนี้สินประกันภัยของ บริษัทประกันภัยและการใช้ ISA 540 และ ISA 620 เป็นที่ยอมรับแพร่หลายในหมู่ผู้ตรวจสอบบัญชี นอกจากนี้สหภาพยุโรปได้พิจารณารับรอง ISAs ให้เป็นส่วนหนึ่งของข้อบังคับการบัญชีของสหภาพยุโรปตามกฎหมาย

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับรอง IFRS 17 AAE สนับสนุนการใช้ ISA 540 และ ISA 620 ให้เป็นส่วนหนึ่งของข้อกำหนดตามกฎหมายของสหภาพยุโรปเมื่อเตรียมงบการเงิน

ภายใต้ IFRS 17

● **หน้าที่งาน (The Task)**
.....

ISA 540 และ ISA 620 เป็นมาตรฐานที่เหมาะสมสำหรับการตรวจสอบการประเมินมูลค่าตาม Professional Judgements ตลอดจนการใช้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านอื่นมาใช้ในกระบวนการตรวจสอบ

AAE ต้องการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ตรวจสอบและนักคณิตศาสตร์ประกันภัย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบของบริษัทประกันภัยภายใต้ IFRS 17 เมื่อทั้งสองวิชาชีพทำงานร่วมกันจะสามารถมั่นใจในคุณภาพของกระบวนการตรวจสอบได้ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยในบริบทนี้จะถูกว่าจ้างหรือมีส่วนร่วมโดยผู้ตรวจสอบบัญชีและควรปฏิบัติตามมาตรฐาน ISA 620 และ ISA 540 ของผู้ตรวจสอบบัญชี

การตรวจสอบหนี้สินประกันภัยเป็นส่วนสำคัญของการตรวจสอบบริษัทประกันภัย ดังนั้น AAE จึงคาดการณ์ว่าควรจะเป็นข้อบังคับสำหรับผู้สอบบัญชีเพื่อใช้ความเชี่ยวชาญด้านคณิตศาสตร์ประกันภัยเมื่อตรวจสอบหนี้สินประกันภัยและ AAE เสนอว่าผู้สอบบัญชีจะต้องอ้างอิงถึงการทำงานของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรายงานของผู้สอบบัญชี

ในแง่มุมมองอื่น ๆ ข้อกำหนดของกระบวนการใน ISA 620 และ ISA 540 ดูเหมือนเพียงพอและสำคัญ

● ความรับผิดชอบ (The Responsibility)

ISA 620 ควบคุมการแบ่งความรับผิดชอบระหว่างผู้ตรวจสอบและผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการตรวจสอบงบการเงินอย่างชัดเจน และชี้แจงว่าผู้สอบบัญชีไม่สามารถมอบอำนาจส่วนใดส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบต่อการเงินได้ AAE ไม่ได้เสนอการเปลี่ยนแปลงใดๆในความสัมพันธ์นี้ และด้วยเหตุนี้ข้อเสนอจึงไม่แนะนำว่า นักคณิตศาสตร์ประกันภัยควรร่วมลงนามในความเห็นของการตรวจสอบหรือผู้ตรวจสอบภายนอกอื่นๆที่จัดเตรียมเอกสาร

ในกระบวนการตรวจสอบ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยควรปฏิบัติตามที่ได้คำสั่งของผู้สอบบัญชีซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไขเดียวกับที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

● ระเบียบข้อบังคับ (Regulation)

AAE สนับสนุนการใช้งาน ISA 620 และ ISA 540 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการรับรองกระบวนการของ IFRS 17 นอกจากนี้ AAE เสนอว่าการรับรอง IFRS 17 ควรเป็นไปตามเงื่อนไขของผู้สอบบัญชีของบริษัทประกันภัยที่รายงานภายใต้ IFRS 17 โดยมีส่วนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านคณิตศาสตร์ประกันภัย AAE แนะนำว่าข้อกำหนดนี้ควรเป็นข้อบังคับสำหรับการตรวจสอบของบริษัทประกันภัยทั้งหมดที่รายงานภายใต้ IFRS 17

● ข้อกำหนดของนักคณิตศาสตร์ประกันภัย (The Requirements of The Actuary)

ISA 620 และวิชาชีพการตรวจสอบได้กำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับทักษะวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติตามโดยผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของการตรวจสอบ การเป็นส่วนหนึ่งของการร่วมมือระหว่างนักคณิตศาสตร์ประกันภัยและวิชาชีพการตรวจสอบ AAE เสนอให้ปฏิบัติตามกรอบที่มีอยู่ซึ่งใช้โดยผู้ตรวจสอบในปัจจุบัน

▶ มาตรฐานสำหรับนักคณิตศาสตร์มืออาชีพ (Standards for Actuarial Profession)

วิชาชีพคณิตศาสตร์ประกันภัยได้พัฒนามาตรฐานหลายประการสำหรับนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

ESAP 1, ISAP 1 และ โดยเฉพาะ ISAP 4 ที่กำหนดให้นักคณิตศาสตร์ประกันภัยเตรียมการวัดมูลค่าหนี้สินประกันภัยภายใต้ IFRS 17 ทั้งสามมาตรฐานนี้ได้นำมาใช้ในบริบทนี้ ซึ่งเป็นโครงสร้างมาตรฐานที่ไม่มีผลผูกพันสมาชิกของ AAE หลายสมาคมได้นำมาใช้ไม่ว่าจะในรูปแบบสมบูรณ์ (Full form) หรือในรูปแบบที่ปรับเปลี่ยน (Modified form) โดยทำให้เป็นมาตรฐานทางคณิตศาสตร์ประกันภัยที่มีผลผูกพัน นอกจากนี้วิชาชีพได้พัฒนาบัญชีคณิตศาสตร์ประกันภัย IAN 100 ที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีสำหรับหนี้สินประกันภัยภายใต้ IFRS 17

AAE แนะนำว่า ถึงแม้จะขัดแย้งกับข้อบังคับอื่นๆ แต่มันจำเป็นสำหรับ Reporting Actuary ในการนำ ESAP 1, ISAP 1 และ ISAP 4 ไปใช้ เมื่อจัดทำงบการเงินภายใต้ IFRS 17

ข้อเสนอในรายงานนี้เกี่ยวข้องกับบทบาทของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในการใช้ IFRS 17 และไม่ได้แสดงความเห็นหรือข้อเสนอใดๆที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น ๆ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยหลายคนมีส่วนร่วมและประสบการณ์กับสัญญาและบัญชีของลูกค้าประเภทอื่นๆ ซึ่งรวมถึง IFRS 9 เครื่องมือทางการเงิน (Financial Instruments), IFRS 15 รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า (Revenue from Contracts with Customers) และ IAS 19 ผลประโยชน์ของพนักงาน

▶ เส้นทางในอนาคต (The Way Forward)

ดังที่ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ AAE ได้ยอมรับแง่มุมต่างๆในการปรับปรุงที่กำหนดโดยมาตรฐาน IFRS 17 ซึ่งประกอบไปด้วย ความสอดคล้องของตลาด (Market consistency), ค่าเพื่อความเสี่ยง (Allowance for risk), ความสอดคล้องและการเปรียบเทียบในบัญชีของบริษัท ประกันภัยและประกันภัยต่อต่างๆ และการรับรู้ผลกำไรที่สอดคล้องกับรายได้พื้นฐาน

AAE เชื่อมโยงอย่างแน่วแน่ว่า นักคณิตศาสตร์ประกันภัยสามารถและควรจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำบัญชี IFRS 17 โดยบริษัทประกันภัยและกลุ่มต่างๆ และการมีส่วนร่วมของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในลักษณะนี้จะเพิ่มความเป็นมืออาชีพและความสม่ำเสมอในการประเมินมูลค่าหนี้สินประกันภัยภายใต้ IFRS 17 AAE เชื่อว่าควรกำหนดบทบาทดังกล่าวให้เป็นส่วนหนึ่งของกรอบการกำกับดูแลการบัญชีสำหรับการรายงานของบริษัทประกันภัยและกลุ่มภายใต้ IFRS 17 การมีส่วนร่วมที่จำเป็นของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยนี้จะสร้างความน่าเชื่อถือที่เพิ่มขึ้นของการบัญชี IFRS 17 ตั้งแต่เริ่มแรก

ในการพิจารณาการตรวจสอบบัญชี IFRS 17 AAE ตระหนักถึงบทบาทและความรับผิดชอบตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดเตรียมและการตรวจสอบงบการเงินของผู้ตรวจสอบบัญชี เราจึงเสนอที่จะร่วมมือกับวิชาชีพการตรวจสอบเพื่อกำหนดกรอบทางกฎหมายที่ดีที่สุดสำหรับนักคณิตศาสตร์ประกันภัยและผู้ตรวจสอบ ในการสร้างผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมและสังคมประกันภัยในยุโรปโดยทั่วไป ในความเห็นของเรา ผู้สอบบัญชีจำเป็นต้องมีส่วนร่วมร่วมกับนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในการตรวจสอบหนี้สินประกันภัย IFRS 17

AAE พร้อมทั้งจะขยายข้อเสนอเหล่านี้ รวมทั้งกำหนดกรอบการทำงานเพิ่มเติมที่อาจนำไปใช้กับบทบาทที่จำเป็นของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในการจัดเตรียมและตรวจประเมิน และพิจารณาการศึกษาและมาตรฐานเพิ่มเติมที่อาจเป็นประโยชน์ต่อสมาชิก

.....
ที่มา : AAE Discussion paper - Roles of Actuaries in relation to IFRS17

เจ็บป่วยแค่ไหน...ก็แฮปปี้ได้

AIA HEALTHY HAPPY

เหมา•เบี้ย•คุ้ม

เหมา - ค่ารักษาพยาบาลแบบเหมาจ่ายสูงสุด 25 ล้านบาท

เบี้ย - โรคร้ายแรง* รับความคุ้มครองสูงสุดต่อรอบปีกรมธรรม์ให้เป็น 2 เท่า จาก 25 ล้าน เป็นสูงสุด 50 ล้านบาท

คุ้ม - ลูกค้ำที่มีกรมธรรม์ เอไอเอ ไวทัลลิตี้ รับส่วนลดค่าเบี้ยสูงสุดคุ้มสูงสุด 15%

พิเศษ! บริการจัดการดูแลผู้ป่วยรายบุคคลโดย MEDIX**
พร้อมให้คำปรึกษาทางการแพทย์ และดูแลตลอดการรักษา
จากทีมแพทย์และผู้เชี่ยวชาญทั่วโลก

สแกนเพื่อรับชมวิดีโอ

HEALTHIER. LONGER.
BETTER LIVES

*จากค่าเบี้ยประกันที่ชำระเพื่อเป็นประโยชน์สูงสุดของชีวิต ซึ่งขึ้นอยู่กับแผนประกันภัยและประเภทกรมธรรม์ที่มีอยู่ ณ วันที่เริ่ม ประกัน
บริการจัดการดูแลผู้ป่วยรายบุคคลโดย MEDIX บริการจัดการดูแลผู้ป่วยรายบุคคล โดยทีมแพทย์และผู้เชี่ยวชาญทั่วโลก เป็นส่วนหนึ่งของบริการ Health Care
ซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัยที่ระบุรายละเอียดไว้
*จากแผนและเบี้ยประกันภัยที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ที่ระบุไว้
บริการจัดการดูแลผู้ป่วยรายบุคคลโดย MEDIX บริการจัดการดูแลผู้ป่วยรายบุคคล โดยทีมแพทย์และผู้เชี่ยวชาญทั่วโลก เป็นส่วนหนึ่งของบริการ Health Care

แนวปฏิบัติและการตีความ TFRS 17 สำหรับธุรกิจ ประกันวินาศภัยไทย

อาจารย์ทอมมี (พิเชฐ เจียรมณีทวีสิน) FSA, FIA, FRM, FSAT, MBA, MScFE (Hons), B.Eng (Hons) แอควิวริเอิล บิลซิเนส โฮลชัน (ABS)

TFRS17 นั้นเป็นมาตรฐานรายงานทางการเงินที่เขียนขึ้นมาเป็น Principle-based นั่นก็หมายความว่า TFRS17 นั้นเป็นการเขียนหลักการโดยกว้าง ๆ ว่า มาตรฐานควรจะเป็นอย่างไรเพื่อให้แต่ละบริษัทได้นำไปตีความกันอีกทีหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น ถ้าเราบอกว่า “จงเป็นคนดี” แล้วในมาตรฐานจะบอกเพียงหลักการกว้าง ๆ ว่าการเป็นคนดีนั้นเป็นอย่างไร แต่จะไม่ได้กำหนดเป็นข้อๆ ออกมาว่าต้องทำตามขั้นตอนอย่างไรบ้างจึงจะเป็นคนดี ซึ่งในจุดนี้จะแตกต่างกับในสมัยก่อนที่กฎเกณฑ์ต่างๆ จะเข้าข่ายในลักษณะ Rule-based เสียมากกว่า ซึ่งถ้าเป็นตัวอย่างเดิม คือ ถ้าเราบอกว่า “จงเป็นคนดี” ในบริบทของ Rule-based แล้ว ก็อาจจะมีกฎออกมาว่า การเป็นคนดีนั้น ต้องปฏิบัติตาม 10 ข้อที่กำหนดไว้ (เช่น ต้องแปรงฟันวันละ 2 ครั้ง ต้องข้ามถนนตรงทางม้าลาย ต้องไปเลือกตั้ง หรือต้องเชื่อฟังพ่อแม่ เป็นต้น) ถ้าทำตามครบได้ 10 ข้อทั้งหมด ก็จะถือว่าเป็นคนดี แต่ถ้าทำผิดเพียงไปจาก 10 ข้อนี้ ก็จะถือว่าเป็นคนไม่ดี

โลกในยุคของ Principle-based จึงค่อนข้างแตกต่างกับโลกสมัยของ Rule-based อย่างสิ้นเชิง ซึ่งโลกของ Principle-based นั้น จะต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านทั้งผู้กำกับและผู้ที่ต้องใช้งานมาตรฐานนี้ให้สามารถพูดคุยหรืออภิปรายกันได้ว่าจะอะไรคือสิ่งที่ตีความแล้วสอดคล้องตามมาตรฐาน โดยในภาษาบัญชีจะใช้คำว่า “ปฏิบัติตามมาตรฐาน” หรือที่เรียกกันว่า Comply ตามมาตรฐาน ซึ่งแต่ละบริษัทก็อาจจะมีการตีความต่างกันออกไปแต่ก็ยังถือว่า Comply กับมาตรฐานอยู่

ในส่วนของ TFRS17 นั้น ได้เขียนขึ้นมาครอบคลุมทั้งธุรกิจประกันชีวิตและธุรกิจประกันวินาศภัย ซึ่งถ้าใครอยู่ในวงการทั้ง 2 แห่งนี้ ก็จะทราบเป็นอย่างดีว่าลักษณะในการประกอบธุรกิจนั้นแตกต่างกัน การเก็บข้อมูลแตกต่างกัน กลุ่มลูกค้าแตกต่างกัน ลักษณะแบบประกันแตกต่างกัน Mindset ในการขายที่แตกต่างกัน รวมไปถึงกฎหมายที่บังคับใช้ก็แตกต่างกัน ดังจะเห็นว่าประเทศไทยมี พ.ร.บ. ประกันชีวิต กับ พ.ร.บ. ประกันวินาศภัย ที่แยกออกจากกัน

บางคนอาจจะสงสัยว่า ถ้าธุรกิจประกันวินาศภัย แตกต่างกับธุรกิจประกันชีวิตแล้ว ทำไม TFRS17 ถึงไม่ แยกเขียนออกมาเฉพาะเจาะจงให้เข้ากับแต่ละธุรกิจไปเลย

ในส่วนตรงนี้ คนที่ร่างมาตรฐาน TFRS17 ไม่ได้มองแยกแยะระหว่างประกันชีวิตกับประกันวินาศภัย (และก็ไม่ได้อัดกันที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจว่าเป็นบริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัย) หากแต่ดูที่ลักษณะของตัวสัญญาว่าเป็นสัญญาประกันภัยระยะยาว (Long Duration Contract) หรือสัญญาประกันภัยระยะสั้น (Short Duration Contract) เสียมากกว่า

ถ้านึกตัวอย่างง่าย ๆ สำหรับสัญญาประกันภัยระยะสั้นนั้นก็คือ สัญญาประกันภัยที่มีผลคุ้มครองกันปีต่อปี และเบี้ยประกันภัยสามารถปรับเพิ่มได้ เป็นต้น แต่ถ้าเป็นสัญญาประกันภัยระยะยาวนั้น ก็จะมีระยะเวลาคุ้มครองของสัญญาที่นานมากกว่า 1 ปี

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า บริษัทประกันชีวิตสามารถขายสัญญาประกันภัยระยะสั้น (Short Duration Contract) เช่น ประกันสุขภาพ เป็นต้น และในขณะเดียวกัน บริษัทประกันวินาศภัยก็สามารถขายสัญญาประกันภัยระยะยาว (Long Duration Contract) ได้ เช่น ประกันที่คุ้มครองมะเร็ง เป็นต้น

โดยการตีความ TFRS17 นี้ แต่ละธุรกิจก็สามารถเขียนแนวปฏิบัติ (Guidance Note) ออกมาให้เหมาะสมกับธุรกิจของตัวเองได้ โดยแนวปฏิบัตินี้ไม่ใช่คู่มือการทำงาน (Operating Manual) แต่เป็นเพียงแนวปฏิบัติในภาพรวมที่เป็นเหมือน Benchmark หรือแนวทางตั้งต้นให้ธุรกิจได้เลือกใช้ ซึ่งถ้าแต่ละบริษัทต้องการตีความที่ต่างออกไปเนื่องจากบริบทที่เฉพาะของตัวเอง ก็ยังสามารถทำได้อยู่เช่นกัน เพราะว่าเป็น Principle-based ไม่ใช่ Rule-based อีกต่อไป

ยกตัวอย่างเช่น ในประเทศเพื่อนบ้านของเราอย่างมาเลเซีย นั้น จะมีแนวปฏิบัติของภาคธุรกิจประกันวินาศภัย ในมาเลเซีย (Industry Guidance Note) อยู่ประมาณ 88

ซึ่งแน่นอนว่าธุรกิจประกันชีวิตส่วนใหญ่จะขายสัญญาประกันภัยระยะยาวและมีส่วนน้อยที่เป็นสัญญาประกันภัยระยะสั้น ในทางกลับกันทางฝั่งธุรกิจประกันวินาศภัยส่วนใหญ่จะขายสัญญาประกันภัยระยะสั้น และมีเพียงส่วนน้อย (หรือไม่มีเลย) ที่ขายสัญญาประกันภัยระยะยาว

และถ้าใครได้อ่าน TFRS17 มาหลายๆ รอบ ก็อาจจะคิดเหมือนกันกับผมว่า TFRS17 เขียนขึ้นโดยให้ครอบคลุมสัญญาประกันภัยระยะยาวเป็นหลัก และเขียนวิธีอย่างง่ายสำหรับสัญญาประกันภัยระยะสั้นเอา โดย TFRS17 จะถือว่าเป็น Subset ของสัญญาประกันภัยระยะยาวนั่นเอง

ดังนั้น ถึงแม้ว่าทั้ง 2 ธุรกิจจะใช้ TFRS17 ที่เขียนครอบคลุมมาเป็นชุดเดียวกัน แต่เราสามารถตีความ TFRS17 ให้เหมาะกับบริบทของธุรกิจของตัวเองได้ โดยถ้าเราแยกตีความ TFRS17 ให้เหมาะกับบริบทของฝั่งธุรกิจประกันวินาศภัย (ส่วนใหญ่จะขายสัญญาประกันภัยระยะสั้นและมีเพียงส่วนน้อยที่มีการขายสัญญาประกันภัยระยะยาว) ก็จะทำให้การปฏิบัติตาม TFRS17 นี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แก้ปัญหาได้ตรงจุด ง่ายต่อการปฏิบัติตาม และไม่เป็นภาระต้นทุนกับทางธุรกิจมากนักไป

หน้า ซึ่งก็เป็นเหมือนส่วนที่ตีความจากมาตรฐาน TFRS17 จำนวน 395 หน้า ให้เข้ากับบริบทภาพรวมของธุรกิจประกันวินาศภัย ทั้งนี้ แนวปฏิบัติของภาคธุรกิจ (Industry Guidance Note) ในแต่ละประเทศนั้น จะตั้งเอาบริบทของแต่ละบริษัทที่มีความคล้ายคลึงกันในภาพรวมในประเทศนั้นๆ มาตีความลงไปเพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตาม โดยเฉพาะสำหรับบริษัทขนาดเล็กและขนาดกลาง ซึ่งแนวปฏิบัติของภาคธุรกิจ (Industry Guidance Note) ของประเทศนั้นๆ อาจจะไม่ได้อธิบายบริบทเฉพาะของบริษัทขนาดใหญ่ ที่สามารถเลือกที่จะตีความแตกต่างกันออกไปจากบริษัทขนาดเล็ก

แนวปฏิบัติของภาคธุรกิจ (Industry Guidance

Note) จึงเป็นเหมือนแนวที่รวบรวมมาว่าส่วนใหญ่ควรจะปฏิบัติอย่างไร ซึ่งจะได้ครอบคลุมถึงทุกความเป็นไปได้ทั้งหมด และเหลือพื้นที่ให้บริษัทได้ตีความในแบบฉบับของตนเองอยู่บ้าง ดังนั้น จึงไม่แปลกเลยที่แต่ละบริษัท (โดยเฉพาะบริษัทต่างประเทศ) จะมีแนวปฏิบัติในแบบฉบับของตัวเอง ซึ่งเรียกว่า Positioning Paper อีกฉบับหนึ่ง ที่ต่างคนต่างก็มีแบบฉบับของตนเอง เพื่อให้สอดคล้องกับระบบฐานข้อมูล กลุ่มลูกค้า กลุ่มสินค้า วิธีบริหารผลกำไร หรือแม้กระทั่งการทำให้สอดคล้องแผนธุรกิจของตนเองในอนาคต โดยบริษัทขนาดเล็กก็สามารถนำเอาแนวปฏิบัติของภาคธุรกิจ (Industry Guidance Note) มาปรับเปลี่ยนเป็น Accounting Positioning Paper และ Actuarial Methodology Paper ของตัวเองได้

แนวปฏิบัติของภาคธุรกิจประกันวินาศภัยนั้น แบ่งออกมาตั้งแต่การตีความสำหรับวงกรอบว่าอะไรคือสิ่งที่เข้าข่ายมาตรฐาน TFRS17 อะไรคือสิ่งที่จะจัดกลุ่มสัญญาเข้าไว้ด้วยกัน อะไรคือนิยามของระยะเวลาที่คุ้มครอง อะไรคือการจัดกลุ่มแบบประกัน อะไรคือนิยามของกำไรหรือขาดทุนในแต่ละปี อะไรคือนิยามของความเสียหายและตัวแปรที่จะใช้ในการคำนวณ และอะไรคือสิ่งที่ควรแสดงผลในงบการเงินรวมถึงหมายเหตุประกอบงบการเงินที่ควรจะมี เป็นต้น

ทั้งนี้ ถ้าจะให้จำแนกการตีความออกมาเป็นหมวดหมู่ เราสามารถแจกแจงออกมาได้ดังนี้

กลุ่มเกียรตินำและวงกรอบ (Framework)

1. การแยกองค์ประกอบของสัญญาประกันภัย (Separation of Insurance Contract)
2. การรวมสัญญาประกันภัย (Combination of Contract)
3. ขอบเขตของสัญญาประกันภัย (Contract Boundary)
4. ระดับของการจัดกลุ่มสัญญาประกันภัย (Level of Aggregation)

กลุ่มทางด้านเทคนิคทางคณิตศาสตร์ประกันภัย (Actuarial)

5. ทางเลือกในการใช้แบบจำลองในการประเมิน (Choice of Measurement Model)
6. กำไรขั้นต้นจากการให้บริการตามสัญญา (Contractual Service Margin) และหน่วยความคุ้มครอง (Coverage Unit); สัญญาที่สร้างภาระ (Onerous Contract)
7. อัตราคิดลด (Discount Rate)
8. ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน (Risk Adjustment)

กลุ่มทางด้านเทคนิคทางการบัญชี (Accounting)

9. ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัย (Attributable Insurance Expense)
10. ทางเลือกปฏิบัติ (Transition Approach)

กลุ่มทางด้านเทคนิคของการประกันภัยต่อ (Reinsurance)

11. การนำสัญญาประกันภัยต่อไปปฏิบัติใช้ (Reinsurance Treatment)

กลุ่มด้านการแสดงผล (Presentation)

12. การนำเสนอผังบัญชีและการเปิดเผย (Presentation Chart of Account and Disclosure)
13. ทางเลือกของนโยบายทางบัญชี (Accounting policy choices)

บทที่ 1 - การแยกองค์ประกอบของสัญญาประกันภัย (Separation of Insurance Contract)

เป็นเรื่องทั่วไปที่แต่ละมาตรฐานการรายงานทางการเงินจะมีการกำหนดขอบเขตของสัญญาประกันภัยว่าอะไรที่เข้าข่ายมาตรฐานนี้และอะไรที่ไม่เข้าข่าย ซึ่งใน TFRS17 เองก็ได้กำหนดถึงขอบเขตของตัวเองว่า อะไรที่เข้าข่ายว่าจะต้องนำมาพิจารณาสำหรับ TFRS17 บ้าง เช่น ส่วนประกอบที่เป็นส่วนของความคุ้มครอง และส่วนของการลงทุนที่แยกออกมาจากส่วนของประกันภัยไม่ได้ (Non Distinct Investment Component) เป็นต้น

โดยในบทแรกนี้เขียนขึ้นมาเพื่อจำแนกและชี้แยะลักษณะของสัญญาประกันภัยต่าง ๆ ว่าอาจจะจะมี

ส่วนประกอบอื่นที่ไม่เกี่ยวกับ TFRS17 มาเจือปนได้ ซึ่งส่วนประกอบอื่นที่มาเจือปนนี้ส่วนใหญ่มาจากสัญญาประกันชีวิตที่มีส่วนเพิ่มเติมของการลงทุนหรือพวกบริการอื่น ๆ ที่ผนวกเข้ามาพร้อมกับความคุ้มครองประกันชีวิต

ดังนั้น ในบทแรกนี้จึงเน้นที่จะตั้งและแยกแยะส่วนที่เป็นเฉพาะความคุ้มครองออกมา ส่วนนี้จึงไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจประกันวินาศภัยเท่าไร เพราะมันตรงตัวของมันอยู่แล้ว (ในทางกลับกันมันถูกเขียนขึ้นมาให้ครอบคลุมสำหรับประกันชีวิตมากกว่า)

Topic 1 : Separation of Insurance Contract

An insurance contract may contain one or more components of which these components would need to be separated and account for them under the relevant IFRS.

1. Insurance component
2. Embedded derivatives
3. Investment components
4. Promises to transfer goods or non-insurance services

After unbundling those non-insurance components, the remaining component left from the contract would be the insurance component, which would be accounted for under IFRS 17.

Separation of Insurance Contract นี้ แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน คือ

1. องค์ประกอบที่เป็นการประกันภัย (Insurance Component)
2. อนุพันธ์แฝง (Embedded Derivatives)
3. องค์ประกอบที่เป็นการลงทุน (Investment Component)
4. สัญญาในการโอนสินค้าหรือบริการที่ไม่ใช่การประกัน (Promises to transfer goods or non-insurance services)

ในส่วน Insurance Component นั้นก็แปลตรงตัวกันอยู่แล้ว มันคือองค์ประกอบที่เป็นการประกันภัย ก็คืออะไรที่เน้นความคุ้มครองเป็นหลัก หรือถ้าให้เป็นภาษาที่ง่ายกว่านั้นก็คือ อะไรที่มีทุนประกันภัยที่จะจ่ายเมื่อเกิดเหตุการณ์อะไรที่ระบุไว้ในสัญญากรมธรรม์ก็เรียกว่าเป็น Insurance Component ได้

ในส่วนของ Embedded Derivative นั้น จะไม่ค่อยเกี่ยวกับแบบประกันของทางธุรกิจประกันวินาศภัยเท่าไร เพราะมันเป็นตราสารอนุพันธ์แฝงที่ถูกสร้างขึ้นมาพร้อมกับสัญญาประกันภัยที่มีการลงทุนอยู่ข้างในด้วย เช่น

1. พวก Callable Bond (คือพันธบัตรที่ลูกหนี้สามารถเอาเงินต้นคืนให้กับเจ้าหนี้ได้เสมอ และหยุดจ่ายดอกเบี้ยในทันที)
2. พวก Interest Rate Swap ที่เป็นเครื่องมือทางการเงินที่ต้องใช้ความรู้ทางวิศวกรรมการเงิน ที่เป็นการแลกเปลี่ยนจากดอกเบี้ยลอยตัว (Floating Rate) ไปเป็นดอกเบี้ยคงที่ (Fixed Rate) หรือจากดอกเบี้ยคงที่ (Fixed Rate) ไปเป็นดอกเบี้ยลอยตัว (Floating Rate) เป็นต้น
3. พวก Currency Swap ที่เป็นเครื่องมือทางการเงินที่ต้องใช้ความรู้ทางวิศวกรรมการเงิน ที่เป็นการแลกเปลี่ยนจากอัตราค่าเงินสกุลหนึ่งไปเป็นเงินอีกสกุลหนึ่ง

ซึ่งถ้าเราเอาเรื่องของ Embedded Derivative มาประยุกต์กับธุรกิจประกันภัย เท่าที่เป็นไปได้ก็จะมีแบบประกันภัยบางประเภทที่มีโอกาสเข้าข่ายได้ เช่น

1. GMXB ของประกันชีวิต เช่นพวก Guarantee Minimum Benefit ของอะไรต่าง ๆ ของพวกประกันพ่วงการลงทุน ไม่ว่าจะ เป็น Unit Linked หรือ Universal Life เป็นต้น

2. แบบประกันที่เบี้ยประกันภัยที่เก็บมานำไปลงทุนกับสกุลเงินในประเทศ แต่ตัวทุนประกันภัยเป็นสกุลเงินต่างประเทศ ซึ่งแบบนี้เราจะเรียกว่า เป็นพวกที่สินทรัพย์และหนี้สินมี Currency หรือสกุลเงินที่ต่างกัน ซึ่งมันก็เหมือนกับการไปการันตีหนี้สินในอีกสกุลเงินหนึ่งที่แตกต่างจากฝั่งสินทรัพย์

ตัว Embedded Derivative ในบทแรกนี้ จึงไม่เกี่ยวข้องกับบริบทของประกันวินาศภัยเท่าไรนัก แต่จะเกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันชีวิตเสียมากกว่า และแทบจะไม่ให้เห็นในประกันชีวิตในประเทศไทยเสียด้วยซ้ำ สรุปว่าถ้าใครอ่าน Embedded Derivative แล้วรู้สึกสับสนหรือไม่เข้าใจ ก็สามารถข้ามส่วนนี้ไปได้โดยไม่เป็นปัญหา เพราะไม่ได้มีผลกับธุรกิจประกันวินาศภัยโดยตรงครับ

ในส่วนถัดไปที่หลายคนค่อนข้างจะสับสนกันก็คือส่วนของการแยกแยะ Investment Component ซึ่งในส่วนนี้จะเกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันเพราะธุรกิจประกันส่วนใหญ่จะเกิดจากการเอาเงินมาฝากก่อน เพื่อจะต้องลงทุนให้ได้ผลตอบแทน และได้จ่ายเคลมในอนาคต โดยจะเห็นได้ชัดเจนมากในธุรกิจประกันชีวิต

Investment Component นั้นสามารถแจกแจงออกมาได้ 2 แบบ คือ แบบที่แยกการลงทุนออกมาได้ชัดเจน กับแบบที่แยกการลงทุนออกมาได้อย่างไม่ชัดเจน เป็นต้น

- ส่วนที่ Distinct (ส่วนที่แยกการลงทุนออกมาได้อย่างชัดเจน) ก็หมายถึง การลงทุนโดยตรง เช่น พวก Unit Linked ที่มี Unit Account หรือ Account Value (มูลค่าบัญชี) โดยตรงได้ตั้งแต่วันแรก โดยจุดสำคัญที่จะบอกว่ามันแยกการลงทุนออกมาได้อย่างชัดเจนคือ การที่สามารถเห็นมูลค่าเพื่อประเมินการถอนจ่ายได้เลย หรือการที่เห็นได้ชัดเลยว่าส่วนลงทุนของผู้ถือกรมธรรม์ตอนนั้นมีอยู่เท่าไร เป็นต้น ดังนั้น ส่วนนี้จึงไม่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันวินาศภัย เว้นเสียแต่ว่า แบบประกันของธุรกิจประกันวินาศภัยจะมาเป็นแบบ Unit Linked ที่ฟังกการลงทุน (ในอนาคตอันไกลโพ้น) นั่นเอง

- อีกส่วนแบ่งเป็นส่วน Non Distinct ซึ่งเหมือนมันฝั่งเรื่องของการลงทุนเข้าไปอยู่ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นประเภทที่มีเงินคืนกลับไปให้ลูกค้า โดยในส่วนของประกันวินาศภัยจะมีที่เกี่ยข้องก็ตอนที่แบบประกันนั้นมีลักษณะที่เป็นสัญญาระยะยาวแบบ Return of Premium (ROP) ที่มีการคืนเบี้ยให้เมื่อครบกำหนดสัญญา หรือไม่ก็เป็นพวก Experience Refund ที่ถือว่าแฝงอยู่ในส่วน Non Distinct นี้ (เรียกภาษาทางการว่า Non Distinct Investment Component) ที่เหมือนกับการฝากเงินเก็บไว้ก่อนและจ่ายคืนให้ที่หลังแบบอ้อมๆ

ประเด็นสำคัญคือ ส่วนที่เป็น Distinct Investment Component นั้น จะไม่เข้าข่าย TFRS17 แต่จะถือเป็นเรื่องเครื่องมือทางการเงินแทน ในมาตรฐานรายงานทางการเงิน TFRS9 แต่ส่วนที่เป็น Non Distinct Investment Component นั้น จะยังถือเป็น TFRS17 อยู่

ทั้งนี้ ในการตีความเพื่อให้ง่ายกับการดำเนินการของธุรกิจประกันวินาศภัยนั้น เราสามารถตีความ No Claim Bonus (NCB) ให้เป็นเหมือนส่วนลดเบี้ยประกันไปเลย สิ่งเหล่านี้สามารถทำเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่ายได้ โดยที่ไม่ต้องหยิบมันเข้ามาจัดประเภทเป็น Non Distinct Investment Component ให้ง่ายๆ

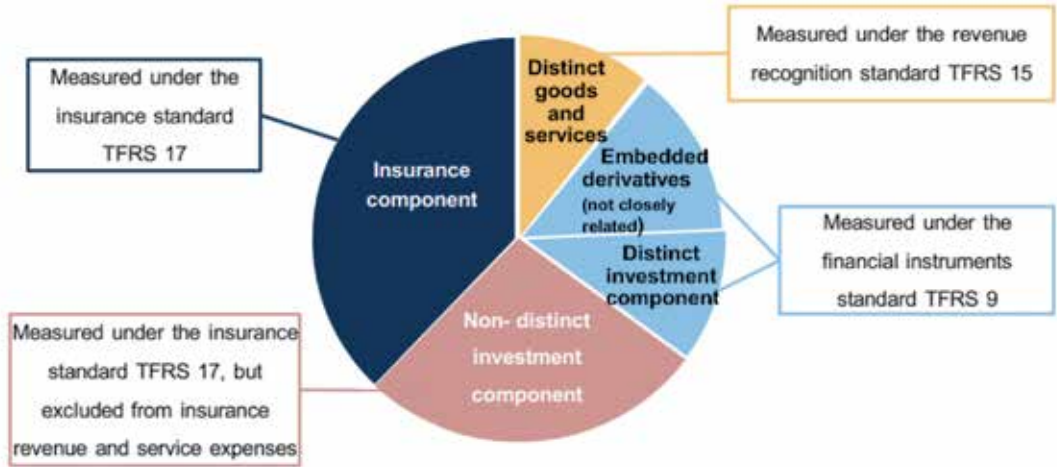
ส่วนที่เกี่ยวกับประกันชีวิต (เพื่อประกันวินาศภัยในอนาคตออกทำบ้าง) ก็จะเป็นจำพวก Equity Index Link หรือ Gold Index Link ที่กรมธรรม์ระบุว่า จะมีการจ่ายเงินคืนตามผลประกอบการของหุ้นหรือทองคำที่ลงทุนไป เป็นต้น

ส่วนสุดท้ายของบทแรกคือ Distinct goods and services (promises to transfer goods or non-insurance services) โดยมันจะเข้าข่ายของ TFRS15 ซึ่งเป็นเรื่องการรับรู้รายได้แทน ซึ่งในส่วนนี้จะเป็นพวกบริการเสริมต่าง ๆ ที่เหมือนส่วน Add on ฟังก์ชันเข้ามากับเบี้ยประกันภัย เช่น บริการ Medical Service ที่แยกชำระค่าบริการได้เพิ่มเติมแยกต่างหาก แต่ส่วนนี้จะไม่ค่อย

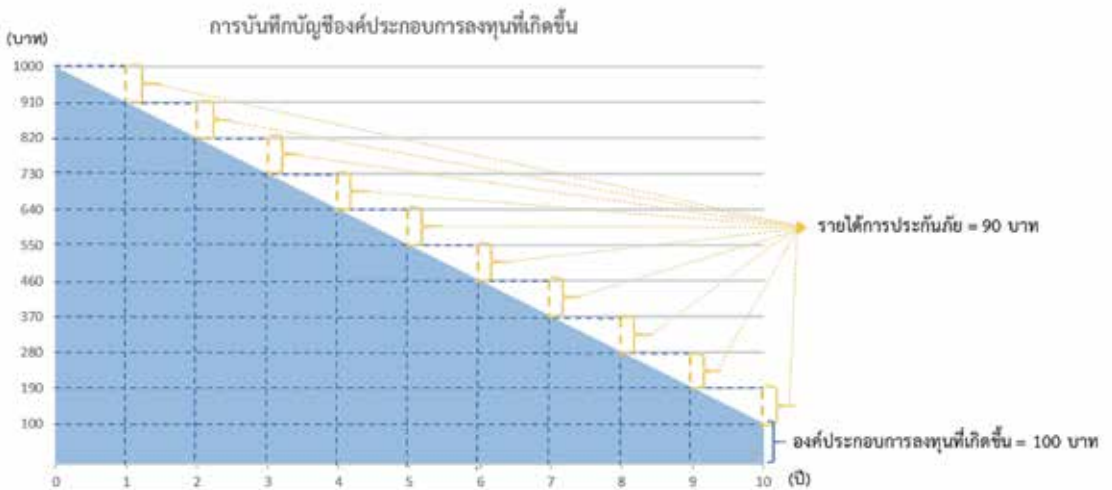
พบเห็นในธุรกิจประกันวินาศภัยเท่าไรนัก เพราะปกติจะไม่ได้เรียกเก็บเงินเพิ่มเติมจากบริการเสริมเหล่านี้กันอยู่แล้ว

โดยสรุปแล้ว บทแรกนี้ คือการที่มาตรฐานต้องการให้ Scope ในส่วนของ Insurance Component ออกมาไว้ แต่ถ้าจะมีส่วนที่เป็นปลายดิ่งที่เกี่ยวกับ TFRS17 ก็จะเป็น Non Distinct Investment Component ซึ่งเวลาลงบัญชีนั้น จะไม่ได้เข้าไปอยู่ในบรรทัดบนสุด (ไม่ได้อยู่บน Revenue and Service Expense)

The separation of certain components from an insurance contract will be required if the defined criteria(s) are met.

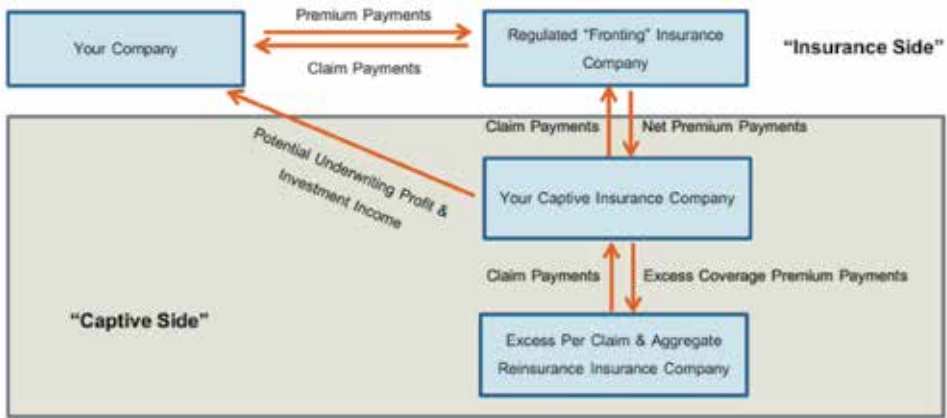
ยกตัวอย่างของ Non Distinct Investment Component แบบ Return of Premium (ROP) ของแบบประกันวินาศภัย สมมติว่า เบี้ยประกันคือ 1,000 บาท (จ่ายเบี้ยครั้งเดียว) ระยะเวลาของสัญญาคือ 10 ปี แล้วตอน Return of Premium คือ 100 บาท ที่ปลายปีที่ 10 บริษัทประกันวินาศภัยจะลงบัญชีรับรู้รายได้ ปีละ 90 บาท (1,000 ลบ 100 บาท และหารเฉลี่ย 10 ปี) และทยอยรับรู้ไปเป็นเวลา 10 ปี ซึ่งหมายถึงตลอด 10 ปี จะรับรู้สะสมเป็นรายได้ 900 บาท ซึ่ง 100 บาทที่หายไประหว่างทางนั้น (จากที่ควรรับรู้จนถึง 1,000 บาท ก็ทำได้แค่รับรู้ 900 บาท) จะไปหักล้างกับ 100 บาทที่ต้อง Return of Premium นั้นเอง

บทที่ 2 - การรวมองค์ประกอบของสัญญา (Combination of Insurance Contracts)

Topic 2 : Combination of Insurance Contracts

Combination of insurance contracts are probably possible for some fronting arrangement involving the same counterparty or undertaking is provided by the policyholder, the combined effect is that no rights or obligations exist on the outward portion.

ในบทที่ 2 นี้ จะสำคัญกับทางธุรกิจประกันวินาศภัยมากกว่าทางประกันชีวิตเล็กน้อย โดยในมุมมองของประกันวินาศภัยนั้น ในบทนี้ จะมีตัวละครอยู่ 3 ตัว คือ บริษัทที่ถือกรมธรรม์ (เรียกว่า Policyholder) บริษัท Fronting (เรียกว่า Fronting Company) และบริษัทที่รับเบี้ยประกันภัยต่อ (Captive Insurance Company) ซึ่งทั้ง 3 บริษัทนั้น สามารถมี Transaction ต่อกันด้วยรูปแบบพิเศษอยู่แบบหนึ่ง ที่ทำให้ต้องถูกหยิบยกขึ้นมาปรับปรุงกันใน TFRS17

ในส่วนนี้จะเน้นในการแก้ปัญหาเรื่องการที่บริษัทประกันวินาศภัยทำ Transaction แบบ "อัญญาขนมาย" โดยบริษัทที่ทำตัวเป็น Fronting ได้รับเบี้ยประกันภัยเข้ามา และทำการส่งต่อเบี้ยออกไป อันเป็นผลให้มียอดขายที่มากกว่าที่ควรจะเป็น

ลักษณะของการทำ Fronting แบบนี้หมายถึงจะมีบริษัทที่เป็นผู้ถือกรมธรรม์ และจ่ายเบี้ยไปให้บริษัทประกันวินาศภัยที่รับเป็น Fronting ไว้ก่อนบริษัท

Fronting ก็จะมีการส่งต่อโดยการจ่ายเบี้ยออกไป (โดยอาจจะออกไปให้บริษัทอีกแห่งหนึ่งที่ได้รับหน้าที่เป็นบริษัทประกันภัยต่อ)

ดังนั้น ถ้าบริษัทประกันวินาศภัยไหนสามารถทำ Fronting ได้มาก ก็จะกลายเป็นว่าบริษัทนั้น ๆ สามารถบั่นยอดขายไว้เท่าไรก็ได้ (เช่นรับเบี้ยมา 1,000 ล้านบาท แต่ส่งเบี้ยออกผ่านไป 999 ล้านบาท)

ยกตัวอย่างเช่น สมมติให้บริษัทประกันวินาศภัยที่เป็น "Regulated Fronting" ภายใต้กฎหมายไทย รับเบี้ยประกันภัยมา 100 ล้าน และมีการส่งต่อ 99 ล้าน ไปที่อีกประเทศหนึ่งในรูปแบบ Captive Insurance Premium เวลาลงบันทึกบัญชีภายใต้ TFRS17 นี้ จะถือว่าให้ลงได้แค่ 1 ล้าน ให้กับบริษัท Fronting ในประเทศไทยเท่านั้น (ห้ามลง 100 ล้านเป็น Revenue และ 99 ล้าน เป็น Captive Insurance Premium แต่ให้ลง 1 ล้านเป็น Net เลย) เพื่อป้องกันการบั่นยอดขาย (หรือที่เรียกกันในภาษาทางการเงินว่า Window Dressing)

ในบทที่ 2 นี้ จึงเน้นที่การป้องกันไม่ให้เกิด Window Dressing ให้เห็นยอดขายเยอะเกินความเป็นจริง ซึ่งเป็นเทคนิคที่บางบริษัทประกันวินาศภัยในต่างประเทศเคยใช้กันในการปั่น Sale Volume ในธุรกิจประกันวินาศภัย

โดยใจความสำคัญที่ตีความสำหรับบทที่ 2 นี้คือ ถ้าบริษัทที่เป็นผู้ถือกรมธรรม์ (Policyholder) นั้นเป็น Same Counterparty หรือเครือเดียวกับบริษัทที่ทำหน้าที่เป็นบริษัทรับประกันภัยต่อ (Captive Insurance Company) แล้วเมื่อไร ในมาตรฐานนั้นจะบังคับให้ Combine รวมกัน และถือว่าการลงรายได้นั้น จะต้องเป็นแบบที่ Net แล้วเท่านั้น (ห้ามอัญญาขมขยายเด็ดขาด)

อีกกรณีหนึ่งที่มาตรฐานบังคับให้ Combine ก็คือ ถ้าบริษัทที่เป็นผู้ถือกรมธรรม์ (Policyholder) ยอมให้มีการ Undertaking (คือทำให้บริษัทที่ทำหน้าที่เป็นบริษัทรับประกันภัยต่อ (Captive Insurance Company) เสมือนหนึ่งเป็นบริษัทรับประกัน ซึ่งหมายถึงการยินยอมให้ บริษัทที่เป็น Fronting Company ไม่ต้องรับผิดชอบอะไรก็ได้ ให้ Pass through ปล่อยผ่านความรับผิดชอบไปที่ Captive Insurance Company แต่เพียงผู้เดียว) อันนี้ ก็จะต้องมีการ Combine เช่นกัน

ในทางปฏิบัติแล้ว มีเพียง Underwriter ของบริษัท Fronting เท่านั้น ที่รู้ว่า Transaction แบบนี้คือ Combine หรือเปล่า แต่คนนอกนั้นจะรู้ได้ยาก หรือถ้า Fronting Company แอบทำ Endorsement หรือไปอ้อมโลกมา ก็อาจจะทำให้ตรวจไม่เจอ (เพราะบริษัทประกันชอบที่ไม่ต้อง Combine จะได้ดูเหมือนยอดขายเยอะ ๆ) จึงทำให้บทนี้ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นบทที่ 2 เพื่อให้ผู้กำกับดูแลและผู้ตรวจสอบบัญชีป้องกันเรื่องของการตบแต่งยอดขายนั่นเอง

อนึ่ง การซื้อ XOL (Excess of Loss) นั้นไม่จำเป็นจะต้อง Combine เพราะถือว่าเป็นการดำเนินการตามปกติที่พึงมีอยู่แล้ว (ไม่จำเป็นต้องเอายอดขายมา Net) สามารถลงบัญชียอดขายตามจริงได้เลย

ในกรณีที่บริษัทที่เป็นผู้ถือกรมธรรม์ (Policyholder) จะเป็นเครือเดียวกัน (Same Counterparty) กับบริษัท Fronting และบริษัท Captive Insurance Company ด้วย ทำให้บ่อยครั้งที่ Captive Insurance Company นั้น จะส่งเงินคืนกลับไปให้กับบริษัทที่เป็นผู้ถือกรมธรรม์ เหมือนกับเป็นการทำ Experience Refund ที่คืนให้กับผู้ถือกรมธรรม์ (Policyholder) ซึ่งในทางปฏิบัติแล้ว ก็จะไม่ได้อันให้กัน (เพราะเหตุผลทางภาษีที่ต้อง

เสียข้าซ้อน) ยกเว้นเสียแต่ว่าบริษัทที่เป็นผู้ถือกรมธรรม์ (Policyholder) จะขาดทุนอยู่และต้องการเงินอัดฉีดจากทาง Captive Insurance Company

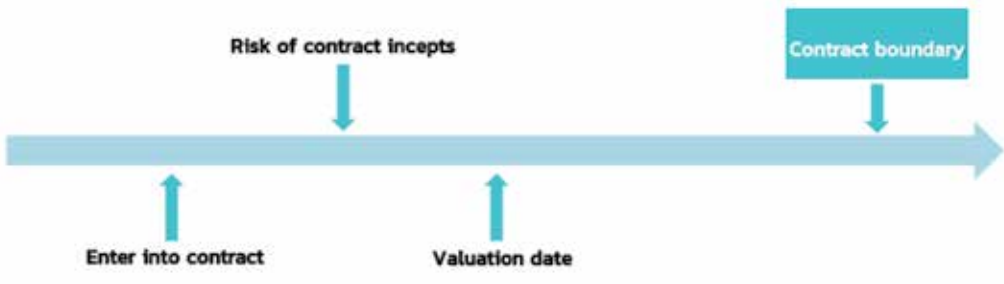
นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างในกรณีของ Combine คือการที่บริษัทประกันรับงานประกันไปโรคใหญ่ ทุนเอาประกันสูงเกิน Capacity ของบริษัท (อาจสูงมากกว่าสิบล้านบาท) ซึ่งบริษัทเองแบกรับความเสี่ยงไม่ไหวเลยหาบริษัทมาทำประกันร่วม (Co-insurance) ซึ่งการ

ทำแบบนี้ไม่ใช่การทำประกันภัยต่อ (ถ้าทำประกันภัยต่อลูกค้าซึ่งก็คือบริษัทที่เป็นผู้ถือกรมธรรม์ (Policyholder) ไม่มีทางรู้เลยว่าบริษัทประกันภัยต่อเป็นใคร แต่ถ้าเป็น Co-insurance ลูกค้าจะรู้หมดว่ามีบริษัทไหนมารับแชร์ไปบ้าง) ดังนั้นเวลาบริษัทที่เป็นผู้ถือกรมธรรม์ก็จะลงบัญชีเฉพาะส่วนที่ตัวเองรับไว้ ไม่ใช่ลงว่ายอดขายทั้งหมดคือสิบล้าน (มองเฉพาะในมุมมองของบริษัทที่เป็นผู้ถือกรมธรรม์ ซึ่งคือ Party เดียวกัน)

บทที่ 3 - ขอบเขตของสัญญาประกันภัย (Contract Boundary)

Topic 3 : Contract Boundary

Overall, the guidance notes consider various scopes of the contract boundary vis-a-vis current practices, we are aware of certain types of insurance, such as contractor all risk insurance and risk attaching reinsurance may be affected in its unearned premium reserve calculations and advance premium recognition.

ในบทนี้ จะมีประเด็นสำคัญอยู่ 2 เรื่อง เรื่องแรกคือเรื่องของ Coverage Period และอีกเรื่องจะเกี่ยวกับการนับวันที่จะเริ่มคุ้มครองหรือวันที่จะเริ่มคำนวณ

ในเรื่องแรกของบทที่ 3 นี้จะมีตัวละครที่สำคัญอยู่ 2 ตัว ก็คือ Coverage Term ซึ่งก็หมายถึงระยะเวลาตามสัญญากรมธรรม์ หรือจะเรียกว่า Legal Term ก็ได้ ส่วนอีกตัวก็คือ Coverage Period ซึ่งหมายถึงระยะเวลาตามมาตรฐาน TFRS17 หรือจะเรียกว่า Accounting Term ก็ว่าได้ ใจความสำคัญหลักก็คือการตีความ Coverage Period ออกมานั่นเอง

โดยในธุรกิจประกันวินาศภัยนั้นอาจจะพบเจอ

Coverage Period ที่มากกว่าหรือเท่ากับ Coverage Term

ยกตัวอย่างเช่น สมมติว่าสัญญาของ Engineering คือ 3 ปี (จะมี Coverage Term คือ 3 ปี) แต่ Coverage Period นั้น อาจจะเป็น 5 ปี ก็ได้ (เพราะจะมีอีก 2 ปี ที่ต้องรับผิดชอบเรื่อง Warrantee ตอนท้ายอีก 2 ปี จึงทำให้ Coverage Period นั้นยาวกว่า Coverage Term)

ตัว Coverage Period นี้จะมีผลในการประเมินว่าต้องใช้โมเดลไหนในการคำนวณ

- ถ้า Coverage Period $\leq$ 1 ปี นั้น จะสามารถใช้โมเดลการคำนวณอย่างง่ายได้ (ใน TFRS17 จะเรียกว่า PAA Approach)

- ถ้า Coverage Period > 1 ปี นั้น จะต้องมีการทำ PAA Eligibility Test อีกทีหนึ่ง ถ้าผ่าน PAA Eligibility Test ได้ ก็จะสามารถใช้โมเดลการคำนวณอย่างง่ายได้ (แต่สูตรก็จะไม่เหมือนกับ PAA Approach ที่ Coverage Period เท่ากับ 1 ปี) แต่ถ้าไม่ผ่าน PAA Eligibility Test แล้ว ก็จะหันมาใช้โมเดลการคำนวณแบบทั่วไป (GMM Approach) โดย Fulfillment Cash Flow (ของวิธี GMM Approach ซึ่งจะอยู่ในบทหลัง) นั้น ก็จะใช้ตาม Coverage Period ไปด้วย

อีกตัวอย่างหนึ่ง ที่เป็นตัวอย่างปกติก็เช่น Single Premium คุ่มครอง 3 ปี นั้น จะมี Coverage Term 3 ปี และ Coverage Period 3 ปี ซึ่งในตัวอย่างนี้ มี Coverage Period > 1 ปี แต่อาจจะผ่าน PAA Eligibility Test และใช้เพียงโมเดลการคำนวณอย่างง่าย (PAA Approach) ก็ได้

มีประเด็นที่น่าสนใจอยู่อีกเรื่องหนึ่งสำหรับบริษัทประกันภัยต่อ นั่นก็คือ Coverage Period ของ Risk Attaching Reinsurance (หรือก็คือ สัญญาประกันภัยต่อ) นั้นส่วนใหญ่จะยาวกว่า Coverage Period ของสัญญากรมธรรม์ที่รับมาจากบริษัทประกัน เพราะสัญญาประกันภัยต่อนั้นดูเป็นชุดๆ แบบ Treaty (ไม่ได้ดูเป็นสัญญากรมธรรม์เหมือนบริษัทประกันภัยทั่วไป)

- เช่น Treaty ที่ต่ออายุปีละครั้ง และ Coverage Period ของกรมธรรม์คือ 3 ปี ก็จะได้ Coverage Period ของ Treaty คือ 3 + 1 = 4 ปี
- เช่น Treaty ที่ต่ออายุ 2 ปีต่อครั้ง และ Coverage Period ของกรมธรรม์คือ 2 ปี ก็จะได้ Coverage Period ของ Treaty คือ 2 + 2 = 4 ปี

สรุปคือ Treaty ของสัญญาประกันภัยต่อ นั้นไม่ได้ดูที่ละกรมธรรม์ มันจะต้องเผื่อเวลาให้มัน Run Off ไปด้วย และถ้าต่ออายุทุกปี ก็หมายถึง ต้องเผื่อเวลา Run Off ไป 1 ปี แต่ถ้าต้องต่ออายุทุก 2 ปี ก็หมายถึงว่าต้องเผื่อเวลา Run Off ไป 2 ปี เป็นต้น ดังนั้น บริษัทประกันภัยต่อจึงมีแนวโน้มที่ต้องใช้หลักโมเดลการคำนวณแบบ

ทั่วไป (GMM Approach) เนื่องจาก Coverage Period ที่มากกว่า 1 ปี

ในส่วนสุดท้ายของบทที่ 3 นี้ ก็จะเป็นเรื่องของ การนับวัน โดยตัวละครในส่วนนี้จะมี “Enter into Contract” vs “Risk of Contract Incepts” vs “Valuation Date”

- Enter into Contract คือ วันที่รับเบี้ยหรือเงินเข้ามา
- ส่วน Risk of Contract Incepts คือวันที่เริ่มคุ้มครอง (ถ้าเกิดเหตุก่อนวันนั้นก็ถือว่าไม่จ่าย)
- ตัวสุดท้าย Valuation Date ก็คือวันที่ทำการประเมิน

ดังนั้น เงินที่รับมาก่อนวันที่เริ่มคุ้มครอง (Enter into Contract เกิดขึ้นก่อน Risk of Contract Incepts) ก็จะเรียกว่า Advance Premium ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องปกติที่เคยอยู่ในหลักการเดิม ก่อนที่จะมาอยู่ใน TFRS17 เพียงแต่หลักการเดิมนั้นจะถือเป็นหนี้สินอื่น ส่วน TFRS17 นี้ จะถือว่าอยู่ในส่วนหนี้สินจากการประกันภัยเลย (ทำให้มีความต่างจากเมื่อก่อนที่เมื่อก่อนนั้นจะให้ถือว่าอยู่ใน Accounting Item จำพวก Prepaid Premium)

ตัวอย่างเพิ่มเติมที่มีการตีความและเห็นได้อยู่ทั่วไปก็คือ

- Enter into Contract ที่อยู่วันเดียวกับ Risk of Contract Incepts ก็คือ การจ่ายเบี้ยแล้วคุ้มครองเลย
- Valuation Date อยู่หลังวัน Risk of Contract Incepts นั้น ก็จะเริ่มคำนวณ UPR จากวัน Risk of Contract Incepts
- พวกคุ้มครองก่อน แล้วเงินสดเก็บตามมาทีหลัง (อันนี้จะถือว่า Risk of Contract Incepts อยู่ก่อน Enter into Contract พวกนี้ก็จะเรียกคล้ายหลักการสมัยก่อน คือจะเรียกว่า Due Premium ก็ได้)

สรุปได้ว่า บทที่ 3 นี้จะกล่าวถึงเรื่องเกี่ยวกับระยะเวลาและการนับวันเป็นหลัก โดยส่วนที่สำคัญที่จะมีผลกับบทหลัง ๆ นั้นจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการตีความ Coverage Period ที่จะส่งผลกับการเลือกใช้โมเดลการคำนวณและมีผลต่อการรายงานงบการเงิน ซึ่งจะกล่าวในบทที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้โดยเฉพาะในภายหลัง

บทที่ 4 - ระดับของการจัดกลุ่มสัญญาประกันภัย (Level of Aggregation)

Topic 4 : Level of Aggregation

Higher risk products shouldn't be grouped with lower risk products in one IFRS17 Portfolio, for example long duration vs short duration contracts in fire class

Portfolio

RBC class as prescribed by OIC in the RBC statistical reporting may not be appropriate to define portfolios due to a different focus in IFRS 17, where the primary focus of IFRS17 is about reporting profit and loss in any reporting period according to the risk characteristics.

บทที่ 4 นี้ จะเห็นเรื่องการจัดกลุ่มจัดประเภทของแบบประกันภัย โดยประเด็นสำคัญคือ การจัด Portfolio ของ TFRS17 นั้น จะจัดโดยเงื่อนไข 2 อย่างนี้ คือจะต้องจัดการด้วยกัน (Manage Together) และมีลักษณะความเสี่ยงที่คล้ายกัน (Similar Risk Nature) เช่น ระยะเวลาและยาวควรแยกออกจากกัน เป็นต้น

บ่อยครั้งที่เราเห็นว่าในการจัดกลุ่มของแบบประกันภัยในการรายงานแบบอื่น เช่น ใน RBC ของบางประเทศนั้น บางทีก็จัดกลุ่มโดยอ้างอิงถึงการจัดการด้วยกัน (Manage Together) แต่เพียงอย่างเดียว และไม่ได้นำเรื่องลักษณะความเสี่ยงที่คล้ายกัน (Similar Risk Nature) มาพิจารณาด้วย และนั่นก็จะทำให้ TFRS17 แตกต่างกับ RBC ได้

แต่ในทางปฏิบัติแล้ว ในการจัดกลุ่มจัดประเภทของแบบประกันภัยระหว่าง RBC กับ TFRS17 นั้น ควรจะสอดคล้องกัน หรืออย่างน้อย TFRS17 ซึ่งเป็นมาตรฐานใหม่และใช้ข้อมูลค่อนข้างเยอะ ควรจะมีความสอดคล้องกับการจัดกลุ่มจัดประเภทตาม RBC ไปเลย ซึ่งจะมีประโยชน์

ในเรื่องของการจัดการฐานข้อมูลและไม่เป็นการต้นทุนกับภาคธุรกิจจนเกินไป

จุดสังเกตของธุรกิจประกันวินาศภัยคือ Marine, Fire, Engineering นั้นเป็นได้ทั้งสัญญาระยะสั้นและระยะยาวได้ เพียงแต่ใน RBC ตอนนั้น จะจัดให้ Marine, Fire, Engineering เข้าไปอยู่ในสัญญาระยะสั้นเท่านั้น ซึ่งก็ถือว่าเป็นเรื่องดีที่ทำให้การคำนวณไม่ยุ่งยาก และ TFRS17 อาจจะมีจุดหลักในการจัดกลุ่มจัดประเภทตามแบบ RBC ในปัจจุบันเพื่อความไม่ยุ่งยากก็เป็นได้ ยกตัวอย่างเช่น ในตอนนี้ Portfolio ของธุรกิจประกันวินาศภัย ก็จะมีการจัดกลุ่มถึง 15 Class ตามแบบของ RBC และ TFRS17 ก็น่าจะสามารถจัดกลุ่มเป็น 15 Portfolio ตาม 15 Class แบบนี้ได้

ที่สำคัญคือแต่ละบริษัทจะต้องอธิบายให้ได้ว่าแต่ละ Portfolio ที่จัดกลุ่มมานั้น เราจัดการมันด้วยกัน (Manage Together) และมีลักษณะความเสี่ยงที่คล้ายกัน (Similar Risk Nature) จริงหรือไม่

ในส่วนของการรายงานงบการเงิน สำหรับ Portfolio นั้น เราจะเรียกว่า Unit of Account of Presentation ซึ่งสุดท้ายก็เหมือนกับการทำ Mini Financial Statement ที่มีงบกำไรขาดทุน (P&L) กับงบดุล (Balance Sheet) ของแต่ละ Portfolio ออกมา เพียงแต่เราจะไม่เรียกมันว่า Financial Statement เท่านั้นเอง ซึ่งความยุ่งยากในเรื่องนี้ก็คือ บางบริษัทขนาดเล็กนั้น อาจจะไม่เคยทำพวกนี้มาก่อน เพราะถ้าจะทำก็ต้องมี Income vs Expense และมี Bottom Line ที่เป็นกำไรของแต่ละ Portfolio

อีกส่วนหนึ่งที่ลงรายละเอียดลงมาจาก Portfolio นั้น เราจะเรียกว่า Cohort และ Profitability ซึ่งสามารถวิเคราะห์ดูได้พร้อมกัน โดยเราจะเรียกมันว่า Unit of Account of Measurement

ความยุ่งยากคือ เมื่อก่อนนั้นเราสามารถดูว่าบริษัทจะกำไรอย่างไรตาม Portfolio หรืออาจจะดูทั้งบริษัทรวมกันก็ได้ แต่สำหรับ TFRS17 แล้ว จะต้องมีการ Test แบบประกันแต่ละตัว ก่อนที่จะขายว่า แบบที่จะขายนั้นจะมีกำไรหรือไม่ และถ้าไม่กำไรนั้น จะเรียกมันว่าอะไร (ใน TFRS17 จะเรียกว่า Onerous ซึ่งจะ

กล่าวในบทหลัง ๆ) นั่นก็แปลว่า TFRS17 บังคับให้ต้องทำ Pricing อย่างละเอียดและทำ Profitability Test ก่อนทุกตัว และในจุดนี้จะเป็นประเด็นใหญ่ที่บริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยจะต้องหันมาทำ Pricing และ Profitability Test กันอย่างจริงจังมากขึ้นใน Product Level (ไม่สามารถทำแค่ตั้งราคาตาม Tariff แล้วก็เอาไปขายเลย)

อนึ่ง ถ้าต้องการจะจัดกลุ่มให้อยู่ในกลุ่มเดียวกันนั้น บริษัทจะต้องออกกรมธรรม์ต่างกันไม่เกิน 1 ปีตามในมาตรฐานข้อ 22 ของ TFRS17

ทั้งนี้ ในการจัดกลุ่ม Cohort นั้น ใน TFRS17 ให้ทางเลือกในการพิจารณาใช้ Underwriting Year หรือ Policy Year ก็ได้ ซึ่งแน่นอนว่า ธุรกิจประกันวินาศภัยนั้นปกติจะเลือกใช้ Underwriting Year เพราะต้องเก็บข้อมูลเป็น Transaction เวลาจัดกลุ่ม Cohort (ในทางกลับกัน ธุรกิจประกันชีวิตจะเลือกใช้ Policy year ในการจัดกลุ่ม Cohort)

Topic 4 : Level of Aggregation

Cohort

The requirement could be translated in the following methods:

- Underwriting year (using policy effective date)
- Policy year (using premium due date or issue date)

Profitability

All assessments of profitability shall be identified and then measured at product level by cohort for general insurance.

หมายเหตุ : บทความนี้ได้เขียนขึ้นมาจากความเห็นส่วนตัวของผู้เขียนตามความเข้าใจถึงแนวปฏิบัติของธุรกิจประกันวินาศภัยที่ได้รวบรวมมาจากแถบประเทศเพื่อนบ้านของไทย ซึ่งคัดมาเฉพาะส่วนที่คิดว่าสำคัญเท่านั้นและอาจไม่ได้ครอบคลุมถึงทุกความเป็นไปได้ทั้งหมด

ไทยรัฐประกันชีวิตมุ่งเป็นพันธมิตร ในการให้บริการประกันภัยต่อด้านชีวิต

บริการรับประกันภัยต่อด้านชีวิต

เราให้บริการรับประกันภัยต่อด้านชีวิตและให้บริการที่ปรึกษาในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตภายใต้ความเชื่อของการลงทุนทั้งในด้าน mortality และ morbidity เราให้ความสำคัญเข้าใจในเรื่องความเสี่ยงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของธุรกิจและผู้บริโภคไม่เพียงแต่ในประเทศไทยแต่รวมถึงพื้นที่ใกล้เคียง

บริการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันชีวิต

เราให้บริการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตในฐานะคู่ค้าทางธุรกิจกับบริษัทประกันชีวิต ภายใต้แนวความคิดในรูปแบบเฉพาะเจาะจงรวมถึงแนวทางการแพทย์สมัยใหม่ นวัตกรรมและการวิเคราะห์ข้อมูล

บริการการฝึกอบรมเฉพาะทาง

นอกจากงานสัมพันธ์ที่เราจัดทำร่วมกับบริษัทประกันชีวิตในทุก ๆ ปี เรายังให้บริการจัดสัมมนาให้แก่บริษัทประกันชีวิตและบริษัทโดยวิศวกรที่เกี่ยวข้องภายใต้หัวข้อที่ลูกค้าต้องการในด้านต่าง ๆ เช่น การพิจารณาด้านสุขภาพและสินไหม คณิตศาสตร์ประกันภัย การบริหารจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูล

บริการพิจารณาทางการแพทย์ และการบริหารจัดการสินไหม

เราให้บริการพิจารณาทางการแพทย์และการบริหารจัดการสินไหมเพื่อให้ขั้นตอนการบริหารจัดการการทำงานดำเนินไปด้วยความราบรื่นและรวดเร็ว

บริษัท ไทยรัฐประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) ชั้นที่ 48/45 ถนนรัชดาภิเษก 20
ถนนรัชดาภิเษก แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10310

Tel. (662) 666 9000

Fax. (662) 277 6227

www.thairelife.co.th

ไทย
ประกัน
ชีวิต

ซื้อประกันสุขภาพทั้งที่
ต้องเลือกที่มีบริการ

HEALTH CARE SOLUTIONS

ไทยประกันชีวิต
HOTLINE

บริการเคลื่อนย้าย
ผู้ป่วยฉุกเฉินทางการแพทย์

ไทยประกันชีวิต
**MEDICAL
SECOND
OPINION
(MSO)**

บริการให้คำปรึกษาความเห็นที่ 2
โดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญทั่วโลก

ไทยประกันชีวิต
MEDICARE

บริการสำรองจ่าย
ค่ารักษาพยาบาล

ครบรอบด้าน ทุกคำตอบบริการสุขภาพ
ติดต่อตัวแทนไทยประกันชีวิตทั่วประเทศ หรือ โทร. 1124

บริการดังกล่าวอาจมีเงื่อนไขการรับประกันภัยไว้ก่อนที่ผู้ซื้อประกันชีวิตจะสมัครใช้บริการ ขอแนะนำให้ท่านปรึกษากับตัวแทนประกันชีวิตก่อนใช้บริการ

https://tprk.in.th